

PREZES
URZĘDU OCHRONY
Konkurencji i Konsumentów

Delegatura w L. ie
20-079 L., ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: L.@uokik.gov.pl

L. , dnia   października 2007r.

RLU- 411-13/05/MW

DECYZJA RLU – NR 41/07

(wersja jawna dla stron postępowania - nie zawiera informacji objętych utajnieniem)

Stosownie do treści art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 244 poz.2080, zm. Dz.U. 2006 nr 15, poz.1119, Dz.U. nr 170, poz. 1217) oraz § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. 2007 nr 134 poz.939 ze zm. w związku z treścią art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331) po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Megatem EC – L. Sp. z o.o. – reprezentowanego w sprawie przez Kancelarię Radcy Prawnego, Aneta J.. Narutowicza 16/4 w L.

Działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

I. na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.), w związku z zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego zakupu energii cieplnej, co może stanowić naruszenie art. 8 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U.2003 Nr Nr 86 poz. 804 ze zm.),

stwierdza się, że działania Lubelskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L., nie naruszają zakazu określonego w art. 8 ust.1 w związku z art. 8 ust.2 pkt.3 i 8 i 2 pkt. 3 i 8 ustawy o ochronie (...);

II. Na podstawie art. 11 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.), w związku z zarzutem zawarcia porozumienia, polegającego na podziale rynku hurtowego zakupu/sprzedaży energii cieplnej, co stanowić może praktykę z art. 5 ust.1 pkt. 3 ustawy wskazanej wyżej, stwierdza się, że działania Lubelskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L. oraz Elektrociepłowni Wrotków Sp. z o.o. w L. – reprezentowane w sprawie przez pełnomocników – radców prawnych Ewę M. i Teresę Sz., nie naruszają zakazu określonego w art. 5 ust.1 pkt.3 ustawy wymienionej wyżej .

Uzasadnienie

W dniu 02.06.2005r. wpłynął wniosek Megatem EC - L. Sp. z o.o. ul. Melgiewska 7-9 w L.(zwany dalej: Elektrociepłownią Megatem, EC Megatem), uzupełniony pismem z dnia 24.10.2005r. o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L. (zwanym dalej: LPEC) oraz Elektrociepłowni Wrotków Sp. z o.o. w L. (zwanej dalej: Elektrociepłownią Wrotków, EC Wrotków), którym wnioskodawca zarzucił naruszenie art.5 ust.1 pkt.3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w odniesieniu do Lubelskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w L. nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku dostawy energii cieplnej, poprzez ograniczanie dostępu do rynku lokalnego, polegającego na podziale tego rynku, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy w/w.

Wnioskodawca podał, że na terenie miasta L. istnieją dwa źródła ciepła o podobnych mocach zainstalowanych, posiadające takie same wartości mocy w skojarzeniu. Zainstalowane moce dla ciepła w obu źródłach kształtują się następująco:

- w Elektrociepłowni Wrotków – 592 MW
- w Elektrociepłowni Megatem 502 MW.

Elektrociepłownia Megatem – pisze w uzasadnieniu wnioskodawca – jest przedsiębiorstwem energetycznym produkującym ciepło na potrzeby miasta L., a przez ostatnie lata ciepło produkowane przez EC Megatem było tańsze niż ciepło z EC Wrotków. Elektrociepłownia Wrotków natomiast przeznaczona jest do produkcji energii elektrycznej. EC Megatem posiada moc zainstalowaną 502 MW, w tym 150 MW to moc pochodząca z układu skojarzonego, w którym ciepło i energia elektryczna produkowane są ze sprawnością powyżej 70 %. Cena brutto energii elektrycznej z EC Wrotków wynosząca 223,87 zł/MW, jest o ponad 49 % wyższa od ceny obowiązującej w EC Megatem i jest objęta kontraktem długoterminowym zawartym z Państwowym Systemem Termoenergetycznym (PST), co wskazuje na stosowanie substydiowania skrośnego.

Odbiorca energii cieplnej – LPEC nie wykonuje postanowień obowiązującej strony umowy wieloletniej zawartej w 1997r. i zamawia moc w ilościach mniejszych niż umówione w w/w umowie 210 MW. LPEC ogranicza więc kosztem EC Megatem zamówioną moc. Takie działania spowodowały wycofanie się EC Megatem z podjętych działań zmierzających do zmniejszenia obowiązujących cen i stawek opłat. EC Megatem przy pełnym wykorzystaniu źródła może zapewnić dostawy

mocy w ilości 477 MW. Problem nasila się w okresie letnim- minimum technologiczne źródła wynosi 24 MW, przy potrzebach własnych na poziomie 4 MW. LPEC powinien więc zapewnić odbiór minimum 20 MW w okresie letnim. Tymczasem LPEC przyjął zasadę, że EC Megatem może brać udział w sprzedaży ciepła tylko w 33 %, a drugie istniejące na rynku źródło – EC Wrotków w 67 %, co oznacza, że rynek lokalny w dostawie ciepła przekazany został do Wrotkowa. Wnioskodawca wskazał, że aktualnie proporcje te zmieniły się jeszcze bardziej na niekorzyść EC Megatem i wynoszą 30 % dla EC Megatem i 70 % dla EC Wrotków.

Taka sytuacja stwarza podejrzenie wzajemnych powiązań pomiędzy LPEC a EC Wrotków, które funkcjonują w ramach monopolu dwustronnego.

Dokonany w ten sposób podział rynku narusza przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy Prawo Energetyczne i aktów wykonawczych. Przepisy te stanowią, że źródła ciepła zasilające sieci ciepłownicze wykorzystywane mają być w sposób powodujący minimalizację kosztów ciepła wytwarzanych do sieci i zapewniający najniższe koszty dostarczania ciepła o najniższych kosztach wytwarzania. EC Megatem jako źródło wykorzystywane jest tylko w 33 %, a wiadomym jest, że dla EC Megatem jako źródła wytwarzającego ciepło w układzie skojarzonym przyjęcie do kalkulacji cen i stawek opłat większej mocy zamówionej wygeneruje znacznie niższe ceny i stawki opłat za ciepło i moc. Tylko sprawiedliwy podział mocy – pisze EC Megatem- tj. proporcjonalny do mocy pochodzącej z układu skojarzonego, czyli po 50 % - z uwagi na to, że w obu źródłach moc ta wynosi po 150 MW spowodowałaby obniżenie średnich cen ciepła dla Odbiorców .

Porozumienie zawarte pomiędzy EC Wrotków i LPEC – zdaniem wnioskodawcy, rozpoczęło swój byt w dniu 22 lutego 1996r., kiedy to oba przedsiębiorstwa energetyczne zawarły umowę wieloletnią, której treść ograniczała z góry dostępność do rynku drugiemu działającemu na terenie miasta L. przedsiębiorstwu.

Porozumienie dotyczyło:

- zapewnienia EC Wrotków utrzymywania rezerwy mocy w wysokości 140 MW do momentu zakończenia prac nad blokiem gazowo-parowym;

- ponoszenia po 50 % kosztów utrzymania rezerwy umowy na podstawie corocznie uzgadnianej kalkulacji tych kosztów;

(Powyższe pozostaje – zdaniem wnioskodawcy- w sprzeczności z rozporządzeniem taryfowym, które przewiduje uwzględnienie kosztów inwestycji w kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie, a nie w postaci dodatkowych dofinansowań do utrzymywania rezerwy mocy, jak to właśnie poczyniły strony porozumienia).

- przekazania EC Wrotków w 67 % rynku lokalnego, co przejawia się w zakupie przez LPEC ciepła w ilościach wykorzystujących w większym stopniu zamówioną moc w EC Wrotków pomimo faktu, że ceny ciepła produkowanego w EC Megatem były do 2003 r. niższe;

- sposób zawierania pomiędzy EC Wrotków i LPEC umów rocznych, co obrazuje przykład umowy na rok 2005. Zawarcie umowy nastąpiło dopiero pod koniec I kwartału 2005r. a do tego czasu przyjęta została do rozliczeń moc na poziomie 2004r. co spowodowało, że EC Megatem po raz kolejny został ograniczony

w dostępie do rynku a przyjęta moc zamówiona na I kw. 2005 wyniosła tylko 168 KW (w roku 2004 wyniosła 198 KW);

- udzielenie przez LPEC na rzecz EC Wrotków poręczenia przelewu wiarygodności spółdzielni mieszkaniowych związanych z tą inwestycją;

- coroczne zmniejszanie (nieproporcjonalne w stosunku do EC Wrotków) mocy zamówionej ;

- nieproporcjonalne wykorzystywanie mocy z obu źródeł – w EC Megatem wykorzystywane tylko 186 MW, przy możliwości 502 MW, przy ogólnie zmniejszającym się zapotrzebowaniu na ciepło.

Skutkiem zawartego porozumienia jest to, że konsumenci nie mają możliwości wyboru konkurencyjnego przedsiębiorcy i zobowiązani są do korzystania z usług przedsiębiorstwa energetycznego wybranego i wskazanego przez LPEC.

Dodatkowo EC Megatem wskazuje, że w miesiącu maju 2005r. nastąpiło dalsze ograniczenie w dostępie do rynku poprzez obniżenie przez EC Wrotków, niezgodnie z prawem cen i stawek opłat wynikających z zatwierdzonej taryfy, co spowodowało, że EC Megatem został ograniczony w świadczeniu dostaw ciepła w tym miesiącu i następnym.

Porozumienie zawarte pomiędzy Elektrociepłownią Wrotków i LPEC jest zakazane, w ocenie wnioskodawcy, na gruncie art. 5 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie (...), gdyż jego skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym poprzez podział rynków zbytu.

Nadto w ocenie wnioskodawcy, działania LPEC w tym względzie stanowią o nadużywaniu przez tego przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku energii cieplej miasta L.. Przejawia się to w :

- dyskryminacji określonych kategorii kontrahentów – dotyczy to stosowania przez LPEC jako podmiot dominujący niejednorodności w postanowieniach kontraktowych, różnicowania treści warunków umów podobnych w zależności od kontrahenta. Dyskryminacja partnerów gospodarczych przejawia się także w braku możliwości negocjowania przez EC Megatem postanowień umów sprzedaży ciepła. Prowadzi to do podziału rynku podmiotowego. Działania takie rozpoczęły się przy zawieraniu aneksu do umowy wieloletniej w roku 2001 i corocznie przy podpisywaniu umów rocznych na dostawę ciepła były powtarzane;

- podziale rynku przez LPEC działającego na podstawie kryterium podmiotowego zmierzającego do eliminacji, w porozumieniu z EC Wrotków, EC Megatem.

W związku z powyższym wnosi o wydanie decyzji stwierdzającej stosowanie przez LPEC i EC Wrotków praktyki ograniczającej konkurencję z art. 5 ust.1 pkt. 3 ustawy o ochronie (...), a nadto stwierdzającej nadużywanie pozycji dominującej przez LPEC, poprzez stosowanie praktyk określonych art. 8 ust.1. ustawy o ochronie (...).

- karty akt postępowania od 1-12

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: Prezesem Urzędu, Prezes UOKiK) w dniu 22 czerwca 2005r. wszczął na wniosek Elektrociepłowni Megatem Sp. z o.o. w L. postępowanie antymonopolowe przeciwko :

1/ Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L. w związku z zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego zakupu energii ciepłej, co może stanowić naruszenie art. 8 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U.2003 Nr 86 poz. 804 ze zm.),

2/ Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o. o. w L. oraz Elektrociepłowni Wrotków Sp. z o.o. w L., w związku z zarzutem zawarcia porozumienia, polegającego na podziale rynku hurtowego zakupu/sprzedaży energii ciepłej, co stanowić może praktykę z art. 5 ust.1 pkt. 3 ustawy wskazanej wyżej,

oraz wezwał strony tego postępowania do ustosunkowania się do przedstawionych zarzutów.

karty akt postępowania od 13- 24

Stanowiska stron.

LPEC pismem z dnia 08.07.2005r. zaprzeczył jakoby zawarł, chociażby nieformalne, porozumienie ograniczające konkurencję pomiędzy nim a EC Wrotków. Zaprzeczył również, że działania jego znamionują zakazaną praktykę, polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku.

Wyjaśnił przy tym, że:

1. Zlokalizowane w dawnej Fabryce Samochodów Ciężarowych (dalej zwane: FSC) źródło ciepła – Elektrociepłownia Megatem był typowym źródłem przemysłowym, utworzonym na potrzeby Fabryki Samochodów Ciężarowych, a potem produkujące ciepło dla Odlewni Żeliwa „Ursus”, które miastu sprzedawało tylko niezagospodarowane nadwyżki ciepła w wielkości około 130-220 MW.

2. Na początku roku 1996 Elektrociepłownia L. – Wrotków i LPEC za aprobatą władz miasta podpisały umowę wieloletnią na dostawę energii ciepłej w latach 1996-2010, którą przedłużono do 2015r. W umowie tej strony określiły minimalne wielkości dostaw zamówionej mocy ciepła na poziomie 424 MW (minus 5 %) . Umowa ta stanowi jedną z gwarancji spłacenia zobowiązań- przez inwestora rozbudowy EC- Wrotków o blok gazowo-parowy.

3. W 1997r. doszło do podpisania Listu Intencyjnego pomiędzy Zarządem Miasta L., Daewoo Motor Polska Sp. z o. o. w L. (poprzednim właścicielem EC Megatem) w sprawie dostawy energii ciepłej dla potrzeb miasta L. do roku 2010 z Elektrociepłowni Daewoo Motor Polska (dalej zwane: EC- DMP). Inicjatywa podpisania Listu wynikała z wcześniejszego wypowiedzenia warunków dostawy ciepła dla miasta przez EC- DMP z 1996r.

W tym okresie doszło do ograniczenia potrzeb cieplnych odbiorców zlokalizowanych w rejonie zasilanym przez EC- DMP m.in. z powodu upadłości różnych zakładów lub też rezygnacji z dostaw ciepła.

W Liście strony uzgodniły, że moc zarezerwowana dla potrzeb miasta powinna wynosić 180 MW do 1999r. i 210 MW do 2000r. oraz wyraziły wolę zawarcia umowy wieloletniej. Umowa taka została zawarta z ówczesnym właścicielem Elektrociepłowni tj. Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. w L. w dniu 01.12.1997r. W umowie przyjęto wielkość mocy zamówionej, tak jak w Liście Intencyjnym.

System ciepłowniczy EC Megatem został w tym czasie ukształtowany na potrzeby w/w umowy, stąd aktualne możliwości zasilania miasta przez EC Megatem są ograniczone, szacunkowo do 210 MW wg zasilanych potrzeb odbiorców zlokalizowanych w rejonach technicznie możliwych do zasilania z tego źródła.

4. Od końca lat 90-tych systematycznie spada wielkość zamówionej mocy cieplnej potrzeb cieplnych odbiorców końcowych. W roku 1996r. wielkość ta wynosiła 700 MW rocznie a obecnie (2005r.) wynosi ok. 568 MW. W związku z powyższym LPEC wystąpił do dostawców ciepła o renegecjonowanie warunków umownych określonych w umowach wieloletnich.

Oba źródła nie godzą się na propozycje proporcjonalnego ograniczenia wielkości dostaw mocy w stosunku do parytetu wynikającego z zawartych umów wieloletnich tzn. EC- Megatem – 5 % udział (33%), EC- Wrotków 424MW- 5% udział (67%). W związku z tym, w grudniu 2003r. LPEC wypowiedział umowy wieloletnie zarówno EC- Megatem jak i EC- Wrotków, z tym, że po zawarciu porozumienia z EC – Wrotków w dniu 13 lutego 2004r. na mocy spisanych ustaleń z EC Wrotków wypowiedzenie zostało wycofane. W dniu 29.12.2004r. wobec niedotrzymania przez EC- Wrotków warunków porozumienia z dnia 13 lutego 2004r. umowa wieloletnia została wypowiedziana. W roku 2006r. LPEC, po upływie okresu wypowiedzenia, pragnie uregulować warunki dostawy ciepła na nowych zasadach.

W ocenie LPEC, EC- Megatem nie była w przeszłości pełnym i wiarygodnym dostawcą z uwagi na trudności finansowe w/w oraz ograniczone możliwości w zakresie zabezpieczenia bezpiecznej i racjonalnej współpracy urządzeń EC Megatem z automatycznymi węzłami cieplnymi.

5. Ograniczenie mocy zamówionej przez Odbiorców LPEC – utrzymujące się od lat, jest proporcjonalnie przenoszone na obydwie źródła. Parytet podziału rejonów zasilania miasta w ciepło wynika z zawartych z obydwoma źródłami ciepła (1996 i 1997) umów wieloletnich:

210: 634 = 33% dla EC Megatem

424:634= 67% dla EC Wrotków.

Jedynym ograniczeniem w dostępie EC Megatem do rynku ze strony LPEC są uwarunkowania techniczne (ograniczone możliwości wyprowadzenia ciepła z uwagi na średnicę rurociągów oraz brak pomp zmiennoodrotowych w elektrociepłowni, utrudniający współpracę z siecią ciepłowniczą i zmodernizowanymi węzłami cieplnymi (automatyka).

W programie pracy Miejskiego Systemu Ciepłowniczego (zwanego dalej: MSC) na sezon grzewczy 2005/2006 możliwości wyprowadzenia mocy cieplnej z EC Megatem określono na poziomie:

$1,05 \times 173,25 \text{ MW} / 551 \text{ MW} \times 100\% = 33\%$

Na podstawie obliczeń hydraulicznych jest to wielkość maksymalna, zważywszy również na fakt, że źródło to nie jest również w pełni przystosowane do właściwej pracy z zautomatyzowanymi węzłami cieplnymi.

karty postępowania – 26-30; 223-238, 293-295

EC- Wrotków pismem z dnia 07.07.2005r. zaprzeczył stawianym zarzutom twierdząc, że nie znajdują one w rzeczywistości żadnego pokrycia, a stosunki umowne łączące EC – Wrotków i LPEC nie stanowią praktyk określonych w art. 5 ust.1 pkt.3 ustawy o ochronie (...) i wniósł o ich oddalenie w całości.

Wyjaśnił przy tym, że:

1. EC- Wrotków organizacyjnie funkcjonuje od dnia 1 listopada 1974r. powołana przez Zakład Energetyczny w L. jako jego jednostka organizacyjna w związku z budową kotłowni centralnej dla przygotowania i eksploatacji tej kotłowni a w dalszym etapie elektrociepłowni. Po zakończeniu III etapu rozbudowy w grudniu 1985r. stała się podstawowym dostawcą ciepłą dla potrzeb Miejskiego Systemu Ciepłowniczego z mocą wytwórczą w zainstalowanych kotłach wodnych 442 MW. Działalność wyłącznie w zakresie produkcji ciepła przedsiębiorca prowadził do kwietnia 2002r. posiadając od 1998r. stosowną koncesję.

2. W latach 2000-2002r. zrealizowała zadanie inwestycyjne pn. „Rozbudowa elektrociepłowni o blok gazowo – parowy pod potrzeby Krajowego Sytemu Elektroenergetycznego” i od dnia 12 kwietnia 2002r. stała się jednocześnie producentem energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych w skojarzeniu na bazie paliwa gazowego oraz wytwórcą ciepła na bazie paliwa węglowego. Realizacja inwestycji wartej blisko 550 mln. z czego około 490 mln pochodziło z kredytu poprzedzone była 5 letnim okresem przygotowań, w którym EC Wrotków jako wymóg finansowania inwestycji zawarło niezbędne umowy wieloletnie: - na dostawę paliwa gazowego z PGNiG S.A., na odbiór energii elektrycznej z Polskimi Sieciami Elektroenergetycznymi S.A., na odbiór mocy cieplnej i ciepła z LPEC oraz uzyskała na podstawie Prawa Energetycznego niezbędne promesy koncesji, a wreszcie koncesje na wytwarzanie w skojarzeniu energii elektrycznej oraz ciepła.

Stąd nieuprawnione jest twierdzenie wnioskodawcy, że EC Wrotków przeznaczona jest do produkcji energii elektrycznej.

3. W dniu 22 lutego 1996 EC Wrotków zawarła z LPEC umowę wieloletnią o dostawie energii cieplnej na okres do końca 2010r. przedłużoną do 31 grudnia 2015r. w której strony określiły wzajemne zobowiązania w zakresie dostaw wielkości mocy i ilości ciepła, parametrów technicznych, zasad rozliczeń. W umowie EC Wrotków zobowiązywała się do utrzymywania rezerwy mocy w wysokości 140 MW od momentu zakończenia inwestycji i uruchomienia dodatkowej mocy. Ze zobowiązania tego EC Wrotków wywiązała się 12 kwietnia 2002 r. przekazując do eksploatacji Blok Gazowo- Parowy (BGP). Strony ustaliły w umowie, że EC Wrotków w celu zapewnienia LPEC dostaw mocy i energii cieplnej w ilościach określonych w umowie zrealizuje inwestycję, dla której umowa wieloletnia może stanowić o gwarancji spłacenia zobowiązań. Na podstawie tego zapisu za zgodą LPEC z dnia 6 kwietnia 2000r. wyrażonej na piśmie, EC Wrotków dokonała cesji swoich wierzytelności z tytułu umowy na rzecz instytucji finansujących inwestycję, o czym powiadomiła LPEC.

Nie jest zatem prawdziwy zarzut EC Megatem, że LPEC udzielił EC Wrotków jakichkolwiek poręczeń lub gwarancji bankowych oraz cesji wierzytelności z umów zawartych przez LPEC ze swoimi odbiorcami.

4. Nie jest również prawdziwy zarzut, że EC Wrotków i LPEC zawarły porozumienie ograniczające konkurencję i dokonały podziału rynku hurtowego

zakupu/sprzedaży energii cieplnej, ponieważ zawarta umowa wieloletnia nie zawiera żadnych zapisów w tej sprawie.

5. Faktem jest, że aktualna cena taryfowa energii elektrycznej Elektrociepłowni Megatem jest niższa od ceny taryfowej EC- Wrotków, jednakże o wysokości ceny decyduje wielkość kosztów uzasadnionych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, które w zdecydowanej większości są uzależnione od wielkości produkcji energii elektrycznej, a ta w EC Wrotków jest ponad 10 krotnie większa od produkcji w EC Megatem. Biorąc pod uwagę powyższe oraz inne dodatkowe okoliczności nie jest również uzasadniony zarzut stosowania przez EC – Wrotków subsydiowania skróśnego przy kalkulowaniu cen na energię elektryczną.

6. Na rynku ciepła w L. w zakresie wytwarzania ciepła- nie ma w ocenie strony- monopolu naturalnego. O wielkości zakupu ciepła od wytwórców decyduje dystrybutor tj. LPEC. Sposób zachowania dystrybutora w zakresie zakupu ciepła, w przypadku kilku źródeł wytwarzania, zdeterminowany jest treścią Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączania podmiotów do sieci ciepłowniczych oraz eksploatacji tych sieci. Zgodnie z §14 ust.1 pkt. B) dystrybutor ciepła powinien zapewnić wykorzystanie źródeł zasilających MSC w sposób powodujący minimalizację kosztów ciepła wprowadzanego do sieci i zapewniający najniższe koszty dostarczania ciepła do odbiorców, w tym poprzez maksymalizację obciążenia źródeł ciepła o najniższych kosztach wytwarzania.

7. Biorąc pod uwagę aktualne taryfy EC Megatem i EC Wrotków, należy jednoznacznie stwierdzić, że niższe koszty wytwarzania ciepła ma EC Wrotków.

Nie jest zatem uzasadnione twierdzenie EC Megatem, że ustalony przez LPEC zakup ciepła od EC Wrotków jest wynikiem wzajemnych powiązań funkcjonujących w ramach monopolu dwustronnego.

8. Nieuzasadnione jest również twierdzenie EC Megatem, że oba źródła są w pełni porównywalne. Nie jest prawdą, że moc cieplna w skojarzeniu w obu źródłach wynosi po 150 MWt. Z Planu zaopatrzenia w ciepło, energię i paliwa gazowe na obszarze Gminy L., przyjętego Uchwałą Rady Miasta L. z dnia 22 maja 2003r. wynika, że moc elektryczna w EC- Megatem wynosi 21 MWE, natomiast w EC- Wrotków 239 MWE. Ponadto, osiągalna moc cieplna w skojarzeniu w EC Megatem wynosi 130 MWt, natomiast w EC Wrotków 197 MWt. Osiągalne parametry mocy cieplnej BGP znacznie powyżej 150 MWt potwierdzają średnio-miesięczne lub chwilowe raporty eksploatacyjne BGP. Dodatkowo przyjmując dane zawarte w Planie (bez postoju urządzeń wytwórczych) możliwości wytwórcze energii elektrycznej EC Megatem wynoszą (21 MW x 24m hx 365 dni) nieznacznie ponad 180 000 MWh w skali roku, natomiast analogiczne możliwości produkcyjne EC Wrotków przekraczają 2 000 000 MWt.

W świetle powyższego wnioskowanie EC Megatem o sztywny podział rynku po 50 % jakoby na zasadzie słuszności, wywodzone z błędnego pojęcia porównywalności źródeł, jest jawnym zaprzeczeniem zasad gospodarki rynkowej i konkurencyjności. Zdaniem EC Wrotków głównym kryterium decydującym o wielkości zakupu ciepła przez LPEC powinna być ciągła analiza zapotrzebowania energii cieplej możliwej do odebrania i łącznej mocy zainstalowanej w źródłach dla zoptymalizowania kosztów jej wytwarzania, o czym mowa w w/w Planie. Bezprzecznym jest fakt- zdaniem EC Wrotków, że obecna taryfa dla ciepła EC

Wrotków jest we wszystkich składnikach konkurencyjna wobec taryfy na ciepło EC Megatem.

9. EC Wrotków poddał w wątpliwość twierdzenie EC Megatem, że ciepło i energia elektryczna pochodząca z układu skojarzonego produkowana jest ze sprawnością powyżej 70 %, chociażby z tego powodu, że w taryfie EC Megatem brak jest zapisu o takiej treści, natomiast w taryfie EC Wrotków taki zapis jest zamieszczony.

10. W ocenie EC Wrotków – kanwą złożenia wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego, jest to, że LPEC nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających z postanowień obowiązującej strony Umowy Wieloletniej z 1997r. poprzez ograniczenie przez LPEC mocy zamówionej w umowie rocznej na rok 2005. W jego ocenie w/w umowa wieloletnia nie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2005r.

karty akt postępowania od 84-95

III. Pismem z dnia 25 lipca 2005r. EC Megatem ustosunkowując się do stanowiska przedstawionego wyżej przez EC Wrotków stwierdził, że:

1. Inwestycja realizowana przez EC Wrotków, polegająca na rozbudowie elektrociepłowni o blok gazowy została wykonana na potrzeby Krajowego Systemu Energetycznego i nie ma nic wspólnego z ogrzewaniem miasta L. z uwagi na nadmiar mocy cieplnej zainstalowanej w obu elektrociepłowniach przy obniżającym się zapotrzebowaniu na ciepło. Źródło zwiększyło swoją moc cieplną o 150 MW, produkując jednocześnie energię elektryczną na potrzeby Krajowego Systemu Energetycznego (KSE).

2. O przeznaczeniu EC Wrotków głównie jako producenta energii elektrycznej świadczą proporcje produkcji energii elektrycznej w obu źródłach: w EC Megatem jest to 10 % całej produkcji, zaś w EC Wrotków 40 % całej produkcji.

3. EC Megatem ponowiła wobec EC Wrotków zarzut stosowania subsydiowania skróśnego przy ustalaniu ceny energii cieplnej. Twierdzi, że dotowana jest w EC Wrotków produkcja ciepła w ilości 150 MW przy okazji produkcji energii elektrycznej, natomiast uzyskiwane ciepło wykorzystywane jest w całości do ogrzewania L.. Dzięki temu cena energii cieplnej z EC Wrotków może być faktycznie niższa niż koszt jej wytworzenia. Dowodem subsydiowania jest cena energii elektrycznej produkowanej przez EC Wrotków – chociaż produkuje jej 10 razy więcej niż EC Megatem, to cena jej jest wyższa niż cena energii elektrycznej w EC Megatem. EC Wrotków im więcej produkuje energii elektrycznej to jej cena jest wyższa – nie uzasadnia tego – zdaniem EC Megatem fakt, że energia ta produkowana jest na bazie paliwa gazowego. Wysoka cena energii elektrycznej, jest zdaniem EC Megatem, dowodem na stosowanie subsydiowania skróśnego przy produkcji ciepła w EC Wrotków - stąd cena tej energii jest niższa niż w EC Megatem.

2. Powoływanie się przez EC Wrotków – dla uzasadnienia prawidłowości działań LPEC w zakresie wyboru EC Wrotków jako głównego dostawcy na treść rozporządzenia Ministra, jest niekonsekwentne, bowiem przepis odwołuje się wyraźnie do najniższych kosztów wytwarzania energii cieplnej, a EC Megatem

uzasadnia wybór źródła niższymi cenami energii cieplnej w EC Wrotków, nie wspominając o kosztach jednostkowych, czy o cenie energii elektrycznej.

Dodatkowo EC Megatem wskazał, że niższe ceny energii cieplnej były od 2000 r. do I półrocza 2004r. właśnie u nich. Wniosek EC Megatem do Urzędu Regulacji Energetyki (URE) o obniżenie na rok 2004r. ceny energii cieplnej o 10 % został załatwiony odmownie z uwagi na to, że LPEC zaniżył o 10 % swoje zamówienie w stosunku do umowy wieloletniej z EC Megatem i nie podpisał umowy rocznej na 2005r. w ilości jaka wynikała z obowiązującej umowy wieloletniej. W roku 2005r. EC Megatem ponownie wystąpił o obniżenie ceny na ciepło w swojej taryfie, ale do dnia złożenia pisma taryfa ta nie została zatwierdzona, pomimo upływu terminu.

3. EC Megatem zaprzecza twierdzeniom EC Wrotków jakoby w „Planie...” nie było zapisów dotyczących podziału mocy zamówionej dla miasta L.. Wykazuje, że w dokumencie podane są dwa warianty, z których drugi podaje, że możliwa do wyprodukowania moc w EC Megatem to 385 MW, co stanowi 57 % potrzeb miasta.

4. Aktualna moc cieplna w EC Megatem po dokonanych modernizacjach gwarantuje min 150 MW ciepła produkowanego skojarzeniu z energią elektryczną.

EC Megatem zaprzecza, jakoby moc cieplna EC Wrotków wynosiła 197 MW, bowiem z koncesji EC Wrotków z dnia 7 marca 2002r. wynika jasno, że moc układu skojarzonego wynosi 150 MW, a więc tyle samo co w EC Megatem. Stąd wynika, że pod względem potencjalnych możliwości EC Megatem jest porównywalnym źródłem ciepła, co EC Wrotków.

5. EC Megatem może również konkurować cenowo z EC Wrotków – a jego cena będzie nawet niższa od EC Wrotków - pod warunkiem nie zaniżania ceny energii cieplnej kosztem energii elektrycznej przez EC Wrotków. Natomiast informacja o tym, że ciepło i energia elektryczna pochodząca z układu skojarzonego produkowana jest w EC Megatem ze sprawnością powyższej 70 % zamieszczona została w aktualnej taryfie – obecnie zatwierdzanej przez URE.

6. W ocenie EC Megatem, umowa wieloletnia zawarta z LPEC nadal obowiązuje.

7. EC Megatem kwestionuje dane podane przez EC Wrotków dotyczące średniorocznych cen ciepła sprzedawanego przez EC Wrotków do LPEC w latach 2000- 2002 wskazując na rozbieżność podawanych danych przez EC Wrotków.

Ustosunkowując się do wyjaśnień złożonych przez LPEC, EC Megatem wyjaśnia:

8. Z faktu, że LPEC zawarł umowę z EC Wrotków 22 lutego 1996r. na okres do 2010 r. następnie przedłużoną do 2015r, zaś umowa z EC Megatem została zawarta dopiero 1 grudnia 1997r., wywodzi, że już na tym etapie został ograniczony dostęp EC Megatem do rynku ciepła, bowiem Daewoo Motor Polska nie miała szans negocjacji zamówionej mocy, bowiem umowa zawarta z EC Wrotków pozostawała do dyspozycji zaledwie 210 MW mocy dla tej firmy.

9. Nie są prawdziwe, zdaniem EC Megatem, twierdzenia strony, że moc 210 MW to moc maksymalna w EC Megatem, którą można przesłać zasilając miasto L. od strony EC Megatem .

10. Przedstawiony przez LPEC stosunek obniżenia zamówionej mocy cieplnej w stosunku do wielkości określonej w umowach wieloletnich nie uwzględnia – zdaniem EC Megatem - sytuacji korekty mocy w 2005r., zatem wyliczenie powinno być następujące:

EC Megatem: 2005r. I Kw. : 162 MW; II, III i IV kw: 186 MW = średnia moc 180 MW

$210 \text{ MW} - 180 \text{ MW} = 30 \text{ MW}$ – zatem zmniejszenie mocy wynosi 14,28 %

EC Wrotków : $424 \text{ MW} - 382 \text{ MW} = 42 \text{ MW}$ - zatem zmniejszenie mocy 9,91 %

Wyliczenie to jest dowodem na faworyzowanie EC Wrotków przez LPEC.

Kolejnym dowodem na faworyzowanie EC Wrotków jest zapis w umowie wieloletniej: „ że LPEC współfinansuje z EC Wrotków utrzymanie rezerwy mocy w wysokości 140 MW po 50 % do chwili zakończenia budowy bloku gazowo –parowego”.

Dane liczbowe dotyczące ilości zamówionego ciepła przez LPEC w EC Wrotków wskazują, że współczynnik wykorzystania mocy wynosi :

$4\,200\,000 \text{ GJ} : 424 \text{ MW} = 9\,906 \text{ GJ/MW}$

Natomiast w przypadku EC Megatem współczynnik ten jest o wiele niższy i wynosi :

W roku 2002 – $1\,761\,000 \text{ GJ} : 200 \text{ MW} = 8\,806 \text{ GJ/MW}$

W roku 2003 – $1\,861\,500 \text{ GJ} : 200 \text{ MW} = 9,308 \text{ GJ/MW}$

11. EC Megatem zaprzecza, że ocena LPEC dotycząca niewiarygodności EC Megatem jako producenta energii była uzasadniona, skoro wszystkie faktury regulowała i reguluje w terminie. Do pisma z dnia 13 lutego 2006r. załączyła kserokopie dokumentów finansowych potwierdzających brak jakichkolwiek trudności z płynnością finansową przedsiębiorcy.

12. Nie są również prawdziwe twierdzenia LPEC dotyczące występowania problemów technicznych w EC Megatem skutkujących brakiem płynnej regulacji przepływów uniemożliwiających bezpieczną i racjonalną współpracę z automatycznymi węzłami cieplnymi. Wykonane w ostatnim czasie prace modernizacyjne MSC wskazują na możliwość dodatkowego zwiększenia zamówionej mocy z EC Megatem. Rejon zasilania z EC Megatem można, w jego ocenie, bez żadnych przeszkód rozszerzyć o rejony przeznaczone do zasilania z EC Megatem w przypadku awarii w EC Wrotków (wyznaczone w „Programie pracy MSC”).

Karty postępowania 225-229, 274- 276

Strony przedstawiały swoje kolejne stanowiska pismami :

EC Megatem: z dnia 30 czerwca 2005r., 25.07.2005; 4.08.2005, 31.08.2005, 15.09.2005, 27.09.2005, 24.10.2005.

LPEC: z dnia 15.07.2005r., 18.07.2005, 26.07.2005, 25.07.2005, 06.09.2005, 14.09.2005, 25.10.2005 , 08.11.2005

EC Wrotków : z dnia 25.07.2005, 26.07.2005, 12.08.2005, 25.10.2005; 02.11.2005, Stanowiska stron pozostały nadal w zasadniczych kwestiach rozbieżne.

W dniu 2 listopada 2005r. Prezes UOKIK zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

karty akta postępowania 356-358

Pismem z dnia 17 listopada 2005r. EC Megatem wniósł o wznowienie postępowania dowodowego celem uzupełnienia zebranych materiałów, w szczególności wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów wniosku taryfowego EC Wrotków złożonych w dniu 31 sierpnia 2005r. w Urzędzie Regulacji Energetyki w sprawie o zatwierdzenia taryfy dla ciepła na okoliczność, że cena ciepła jest ściśle uzależniona od mocy zamówionej, a co za tym idzie przy mniejszej mocy zamówionej cena byłaby o wiele wyższa niż w EC Megatem oraz z dokumentów wniosków taryfowych EC Megatem.

Wnioskodawca wyjaśnił przy tym :

Skutkiem odmowy przez LPEC zamówienia w EC Megatem mocy cieplnej na rok 2006 w ilości takiej jak wynikała z zawartej umowy wieloletniej tj. 210 MW, a na dodatek zmniejszenie tej ilości radykalnie w I kw.2005r. do 162 MW i do 186MW w pozostałym okresie 2005r. nie udało się EC Megatem obniżyć ceny energii cieplnej w grupie A (której jedynym odbiorcom był LPEC) o planowane 4,67 %.

Analiza aktualnych taryf dla ciepła obydwu źródeł wskazuje, że różnią się one od siebie tylko minimalnie na niekorzyść EC Megatem tj. o 0,4 %, a w przypadku ceny za zamówioną moc cieplną różnica ta wynosi 0,04 %.

Aktualne potrzeby MSC LPEC skonkretyzował w piśmie z dnia 12 sierpnia 2005r. twierdząc, że na rok 2006 planowany zakup ciepła w wodzie grzewczej wyniesie 5 000 100 GJ, co odpowiada przyłączeniowej mocy cieplnej w wysokości 551 MW. Poinformował, że udział poszczególnych źródeł w realizacji dostawy ustalony zostanie w oparciu o przedstawione aktualne taryfy dla ciepła, powołując się przy tym na przepisy rozporządzenia w sprawie taryf (...).

Wskazując, że jakkolwiek cena energii cieplnej była do września 2004r. niższa w EC Megatem, w pewnym okresie nawet o 10 %, LPEC nie stosował zasady zakupu większej ilości ciepła od źródła posiadającego niższą cenę.

Taryfa dla EC Megatem została zatwierdzona w dniu 8 sierpnia 2005r. zaś dla EC Wrotków w dniu 19 października 2005. Po raz kolejny zatwierdzenie taryf nastąpiło w różnym czasie, co spowodowało możliwość manipulacji – zdaniem wnioskodawcy-cen i stawek opłat opierając się na taryfie innego przedsiębiorstwa. Skoro to przedsiębiorstwo energetyczne ustala ceny i stawki opłat i przedstawia ich uzasadnienie, obniżenie cen w taki sposób, aby były one trochę niższe niż przedsiębiorcy konkurencyjnego jest zabiegiem bardzo prostym - twierdzi wnioskodawca.

W ten sposób, w ocenie wnioskodawcy, powiązane podmioty znowu zajęły pozycję dominującą na rynku a zarzucane im praktyki monopolistyczne nadal są stosowane.

Dokumentem potwierdzającym fakt zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję jest umowa wieloletnia pomiędzy LPEC a EC Wrotków z dnia 22 lutego 1996, której treść ograniczyła z góry dostęp do rynku ciepła podmiotom innym jak EC Wrotków na terenie miasta L.a.

Jakkolwiek bowiem umowy o hurtową dostawę energii obu przedsiębiorstw z LPEC są podobne, to zawierają korzystniejsze warunki dla EC Wrotków. EC Megatem jest zatem dyskryminowany na rynku przez podmioty dominujące. Nadto działanie EC Wrotków jest sprzeczne z prawem, bowiem w pewnym okresie stosował ceny energii niższe jak określone w taryfie.

Karty akt postępowania 460-463

EC Wrotków oraz LPEC po zapoznaniu się z aktami sprawy wniosły o wydanie decyzji nie stwierdzającej stosowania praktyki.

karty akt postępowania 480-481

Prezes UOKiK Postanowieniem z dnia 23 listopada 2005r. otworzył na nowo postępowanie dowodowe w celu uzupełnienia akt sprawy.

karty akt postępowania: 484

Pismem z dnia 25.11.2005r. EC Wrotków wniósł o niedopuszczenie dowodu z dokumentów wniosków taryfowych stron postępowania.

karty akt postępowania 483-485

Pismem z dnia 09.12.2005r. Prezes UOKiK nie uwzględnił wniosku EC Wrotków o niedopuszczenie dowodu z dokumentów taryfowych stron postępowania.

karty akt postępowania 521.

Pismem z dnia 6.12.2005r. EC Megatem wniósł o przeprowadzenie dowodu z umowy, co do której wnioskodawca ma uzasadnione informacje, że została w ostatnim czasie zawarta pomiędzy EC Wrotków i LPEC. Na podstawie tej umowy LPEC przydzielił EC Wrotków wielkość mocy wnioskowaną przez EC Wrotków, co skutkuje niemożnością zrealizowania wcześniejszych deklaracji LPEC wobec EC Megatem dotyczących zamówienia mocy w wielkości 210 MW. Umowa ta – zdaniem EC Megatem, podobnie jak zatwierdzona taryfa dla ciepła LPEC, dokonuje podziału rynku w taki sam sposób jak obowiązywał dotychczas : tj. 67 % dla EC Wrotków i 33 % dla EC Megatem.

karty akt postępowania 498-499

W dniu 19.12.2005r. EC Megatem złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego powołanego w sprawie oraz podał na jakie okoliczności opinia powinna być przeprowadzona.

karty akt postępowania: 542 -544

Pismem z dnia 3 stycznia 2006r. EC Wrotków załączył do akt postępowania zawartą pomiędzy EC Wrotków i LPEC umowę na dostawę ciepła na rok 2006 oraz Aneks nr IV do Umowy Wieloletniej Nr 1 EC/96, przy czym wniósł o utajnienie złożonych dokumentów.

karty akt postępowania: 581-582

Postanowieniem Nr 17/06 z dnia 17.01.2006r. Prezes UOKiK postanowił ograniczyć dla stron postępowania dostęp do dokumentów wymienionych w treści postępowania a objętych wnioskiem EC Wrotków z dnia 3 stycznia 2006r. Postanowienie uprawomocniło się.

karty akt postępowania: 660- 662

Pismem z dnia 03.02.2006, 13.02.2006r. 23.03.2006, 12.05.2006 EC Megatem całkowicie podtrzymał swoje stanowisko wyrażone we wcześniejszych pismach zaś strony wymieniły swoje stanowiska: EC Wrotków pismami z dnia 03.02.2006, 12.04.2006, 28.04.2006. LPEC z dnia 02.02.2006, 28.02.2006, 14.04.2006.

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2006r. , uzupełnionym Postanowieniem Nr 163 z dnia 28 września 2006r. Prezes UOKiK uwzględnił wniosek EC Megatem o przeprowadzenie dowodu z opinii Uczelnianego Centrum Badawczego Energetyki i Ochrony Środowiska Politechniki Warszawskiej w Warszawie.

Opinia została sporządzona w zakresie dotyczącym:

1. Ustalenia aktualnych zdolności produkcyjnych energii cieplnej w EC Megatem oraz EC Wrotków, poprzez:

-ustalenie aktualnych zdolności produkcyjnych energii cieplnej w EC Megatem oraz EC Wrotków;

- oceny stanu technicznego podstawowych i pomocniczych urządzeń wytwórczych pod kątem możliwości zwiększenia produkcji energii cieplnej;

- oceny stanu technicznego urządzeń służących do ochrony środowiska pod kątem możliwości zwiększenia produkcji energii cieplnej;

- możliwości produkcyjnych poszczególnych urządzeń wytwórczych w zgodności z przepisami Dozoru Technicznego, a zwłaszcza dopuszczenia do eksploatacji lub ograniczeń w eksploatacji;

- zdolności produkcyjnych ciepła i energii elektrycznej w skojarzeniu;

- ocena wpływu źródła na środowisko.

2. Ustalenia wielkości produkcji ciepła w skojarzeniu przez oba źródła.

3. Ustalenia zdolności odbioru ciepła przez LPEC z obu w/w przedsiębiorstw.

4. Ustalenia poniesionych w ostatnich 5 latach nakładów inwestycyjnych na sieci mających na celu zwiększenie odbioru ciepła z uwzględnieniem podziału tych nakładów na oba przedsiębiorstwa.

Powołane w sprawie – celem sporządzenia opinii - Uczelniane Centrum Badawcze Energetyki i Ochrony Środowiska Politechniki Warszawskiej w Warszawie złożył swoją opinię do akt sprawy w dniu 20 grudnia 2006r. Po uzupełnieniu opinii przez Instytut na wniosek strony, co nastąpiło w dniu 13.02.2007r. Prezes UOKiK poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w dniu 05.03.2007r.

W zakresie zarzutów EC Megatem nie leżących w kompetencji Prezesa UOKiK, zostały one przekazane do Urzędu Regulacji Energetyki Wschodni Oddział Terenowy pismem z dnia 16.12.2005r.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny :

I. Wprowadzenie .

W miejskich krajowych systemach ciepłowniczych powszechnie występuje proces zmniejszania mocy zamówionej spowodowany: termorenowacją obiektów, ograniczeniem zużycia ciepłej wody w wyniku indywidualnego rozliczenia jej poboru, wprowadzeniem automatycznej regulacji procesów oraz uwzględnieniem takich zjawisk jak niejednoczesnością poboru ciepła u odbiorców czy wykorzystaniem akumulacyjności i bezwładności cieplnej elementów systemu poczynając od

ogrzewanego obiektu a kończąc na sieci ciepłowniczej. Skutkiem znaczącego spadku mocy zamówionej oraz sprzedawanego ciepła jest nadmiar mocy w źródłach w wyniku czego część urządzeń energetycznych nie jest wykorzystywana. Zmniejszenie zamawianej mocy cieplnej przez odbiorców końcowych u dystrybutora rzutuje jednocześnie na zmniejszenie mocy zamawianej w źródłach ciepła.

W Polsce źródła ciepła pracowały w oparciu o umowy wieloletnie zawierane głównie w latach 80 i 90 ub. wieku. Pod potrzeby zapewnienia dostaw ciepła określone w umowach wieloletnich zostały wykonane lub uległy modernizacji urządzenia produkcyjne w źródłach oraz inne urządzenia ciepłownicze składające się na system ciepłowniczy.

Z takim przypadkiem mamy do czynienia również w L.. Jeszcze w roku 1989 zapotrzebowanie na moc cieplną u odbiorców końcowych wynosiło 909 MW, a możliwości produkcyjne źródeł tylko 780 MW. Rzeczywiste maksymalne zapotrzebowanie na ciepło w latach 1996/1997 wynosiło już 641,4 MW, przy maksymalnych możliwych mocach technicznych do wyprowadzenia z obu źródeł 635,6 MW (ewentualny deficyt miał być pokrywany z kotłowni rezerwowych).

Obecnie sytuacja jest zupełnie inna – istnieją znaczne nadwyżki mocy w obu źródłach w L., producenci energii odmawiają renegotjowania umów wieloletnich dążąc do zakupu przez dystrybutora maksymalnej ilości energii cieplnej.

W 1991 Miejski System Ciepłowniczy (MSC) zasilany był z trzech źródeł: EC Wrotków, EC- 1 przy ul. Garbarskiej i EC Fabryka Samochodów Ciężarowych. Po likwidacji EC - 1 do dnia dzisiejszego funkcjonują dwa źródła. Rada Miasta L. Uchwałą nr 168/VII/2003 z dnia 22 maja 2003r. uchwaliła „Plan zaopatrzenia ciepło, w energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze Gminy L.”, przy czym wykonanie uchwały powierzyła Prezydentowi Miasta L..

Plan określał jako równorzędne dwa źródła ciepła :

1. EC Wrotków z mocą cieplną 592 MW i mocą energii elektrycznej 239 MW. W Planie określono, że warunki techniczne dostawy energii z EC Wrotków pozwalają na spełnienie wymaganych norm ekologicznych i gwarantują dostawę energii cieplnej do systemu, przy czym w latach najbliższych przewiduje się utrzymanie zdolności produkcyjnej źródła na obecnym poziomie.
2. EC Megatem przy mocy cieplnej 502 MW i 21 MW mocy elektrycznej, przy wytwarzaniu 130 MW na kotłach parowych.

Zapotrzebowanie ciepła wg Planu – dla Systemu Ciepłowniczego Miasta określono na 620 MW z możliwością maksymalnego wzrostu:

- do roku 2004 w granicach o 8- 24 MW
- w latach 2005-2010 w granicach o 21-52 %.

Szacunki te okazały się, jak wskazano wyżej, całkowicie błędne. Aktualne pozostało natomiast wskazanie z Planu... (...) że „Podstawowym zadaniem producentów energii cieplnej powinno być dostosowanie łącznej mocy dyspozycyjnej źródeł do potencjalnego szczytowego zaopatrzenia odbioru z uwzględnieniem rezerw dla elastycznej konkurencyjnej dostawy ciepła do systemu”.

II . Strony postępowania

1. Elektrociepłownia Megatem Sp. z o.o. (wnioskodawca)

Elektrociepłownia Megatem Sp. z o.o. z siedzibą w L. została wybudowana w połowie lat 50-tych jako przemysłowe źródło ciepła dla potrzeb budowanej wówczas Fabryki Samochodów Ciężarowych w L. (FSC). W kolejnych latach było rozbudowane na potrzeby FSC i okolicznych zakładów. W latach 60 i 70 ub. wieku nadwyżki energii cieplnej były sprzedawane do okolicznych osiedli mieszkaniowych na potrzeby c.o. i c.w.u. Dla dostarczania tych nadwyżek zostały wybudowane przez LPEC sieci ciepłownicze. Ich wielkość wynikała z możliwości produkcyjnych źródła. Do początku lat 90-tych ub. wieku moc zamawiana przez LPEC w tym źródle wynosiła 148 MW. Dostawa energii cieplnej do odbiorców odbywała się na podstawie corocznych umów. Aby zapewnić energię ciepłą niezbędną dla zasilania okolicznych osiedli mieszkaniowych z funduszy miejskich wybudowano kotły 2xWP-70 oraz wodną sieć ciepłowniczą 2xDN500, a następnie przekazano ją w użytkowanie FSC. W mocy zamawianej wówczas przez LPEC do 1995r. była również moc cieplna zamawiana dla potrzeb odbiorców przemysłowych.

W roku 1996 z EC Daewoo – kolejnego właściciela FSC, realizowane były dostawy ciepła w wielkości nieco powyżej 1,5 mln GJ, co odpowiada mocy maksymalnej na poziomie 182,6 MW.

Dnia 05.06.1997r. doszło do podpisania Listu Intencyjnego pomiędzy Zarządem Miasta L., Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. i LPEC, w sprawie zapewnienia dostawy energii cieplnej dla potrzeb miasta L. do roku 2010 z Elektrociepłowni Daewoo Motor Polska. Inicjatywa podpisania Listu wynikała z wcześniejszego wypowiedzenia warunków dostawy ciepła dla miasta przez Elektrociepłownię w 1996r. W liście strony ustaliły, że moc zarezerwowana na potrzeby miasta powinna wynosić 180 MW do 1999r. i 210 MW do roku 2000 oraz wyraziły wolę zawarcia umowy wieloletniej.

Umowa taka została zawarta pomiędzy Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. a LPEC w dniu 01.12.1997r. Wielkość mocy zamówionej strony uzgodniły tak jak w Liście intencyjnym. Strony uzgodniły (§2 pkt.2), że ilość ciepła będzie wynikowa dla danej mocy, określonej w zał. nr 1 lub będzie to wielkość, którą strony ustalą w rocznym zapotrzebowaniu Odbiorcy w formie pisemnej. Udział Elektrociepłowni w dostawie energii cieplnej na potrzeby MSC wynosił 33%.

W §10 strony zobowiązały się do renegotjacji Umowy w razie istotnych zmian stosunków gospodarczych bądź kondycji finansowej stron. § 11 wskazywał, że umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron na koniec roku kalendarzowego z zachowaniem jednorocznego okresu wypowiedzenia, który rozpoczyna się od 1 stycznia roku następnego, w którym nastąpiło wypowiedzenie. Zapis §11.3 stanowił, że w przypadku wypowiedzenia umowy strony odpowiadają za szkody powstałe w wyniku wcześniejszego jej rozwiązania. Załącznik nr 1 określał wielkość mocy zamówionej w latach 1998-1999 jako 180 MW, zaś w latach 2000-2010 jako 210MW. Aneks Nr 2 z dnia 15.06.2001r. stanowił, że wielkości mocy zamówionej w umowach rocznych mogą różnić się od ustalonych w umowie nie więcej niż 5% oraz, że wielkości mocy zamówionej i energii cieplnej w umowach rocznych będą uzależnione od zapewnienia przez dostawcę cen konkurencyjnych. Zapis § 10.1 zmienił brzmienie na: „*Strony zobowiązują się do renegotjacji Umowy w razie istotnych*

zmian stosunków gospodarczych bądź kondycji finansowej stron, a w szczególności istotnych zmian poboru energii cieplnej przez bezpośrednich użytkowników, rzutuujących na wykonanie umowy i związanych z nią umów rocznych”.

Aneksem Nr 1 z dnia 20.05.2001r. EC Megatem zaakceptował jej postanowienia i wszedł w miejsce dotychczasowego dostawcy.

Od końca lat 90-tych ub. wieku systematycznie spada wielkość zamówionej mocy cieplnej i potrzeb ciepłych odbiorców zlokalizowanych na terenie miasta L.. W roku 2005r. zapotrzebowanie odbiorców końcowych wyniosło 568 MW, wobec wielkości 700 MW w roku 1996. W związku z tym LPEC domagał się renegocjowania umów wieloletnich pod kątem zmniejszenia rocznej wielkości mocy zamówionej z 210 MW o 5 % .

Skutkiem powyższego było wypowiedzenie warunków umowy wieloletniej w grudniu 2003r. w części dotyczącej wielkości mocy zamówionej kolejnemu właścicielowi elektrociepłowni tj. Megatem EC- L. Sp. z o.o. z siedzibą w L., ze skutkiem na 01.01.2005r.

Dostawa energii cieplnej na rok 2005 odbywała się na podstawie umowy rocznej, zawartej w dniu 18.01.2005r. Załącznik Nr 1 do umowy określał, że LPEC zakupi w EC Megatem w roku 2005 1 824 600 GJ, 186 MW mocy cieplnej z podziałem na poszczególne miesiące.

Karty postępowania :1223-1225; 25-30

W odpowiedzi na propozycję LPEC przyznania EC Megatem na rok 2006r, mocy zamówionej w wysokości 183 MW, EC Megatem podjął na przełomie 2005 /2006r. negocjacje z LPEC mające na celu podpisanie nowej umowy rocznej na 2006r. Wobec odmowy przez LPEC podpisania umowy na rok 2006 na proponowanych przez siebie warunkach, EC Megatem skierował do URE wnioski o rozstrzygnięcie sporu i ustalenie treści umowy. Prezes URE decyzją administracyjną uznał się za niewłaściwy w sprawie, odmawiając tym samym rozstrzygnięcia sporu.

Ostatecznie Umowa na odstawę energii cieplnej na rok 2006r. zostaje zawarta pomiędzy LPEC i EC Megatem w dniu 20.02.2006r. Zamówiona moc cieplna na rok 2006 wynosiła 183 MW, zaś całkowita wielkość dostawy ciepła na rok 2006 wynosiła 1 761 399 GJ.

W okresie objętym niniejszym postępowaniem ceny i stawki opłat za energię cieplną sprzedawaną przez EC Megatem wynikały z :

1. Decyzji Prezesa URE OLB-820/2819-A/3/2003/III/WG z dnia 8 grudnia 2003r. zatwierdzającej taryfę dla energii cieplnej na rok 2004, ogłoszonej w Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 202 poz. 3789;

2. Decyzji Nr OLB-4210-23(7)/2005/2819/IV/WG z dnia 8 sierpnia 2005 zatwierdzającej taryfę dla ciepła na rok 2006, ogłoszonej w Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 181 poz. 3152.

Warunki techniczne dostawy energii cieplnej z EC Megatem:

W EC Megatem eksploatowane są obecnie dwa niezależne od siebie układy produkcyjne:

- układ produkcji energii cieplnej i energii elektrycznej w tzw. skojarzeniu, przy mocy maks.137 MW ;

- układ produkcji energii cieplnej w kotłach wodnych, stanowiących tzw. źródło szczytowe – o maks. mocy 160 MW, przy zakresie zmienności mocy od 20 do 160 MW.

Opis i ocena urządzeń służących do produkcji energii cieplnej w EC Megatem zawarte są w opinii technicznej Uczelnianego Centrum Badawczego Energetyki i Ochrony Środowiska Politechniki Warszawskiej (kary postępowania 1218 -, 1240) Wynika z niej, że urządzenia podlegające Dozorowi Technicznemu posiadają książki dozorowe z aktualnymi badaniami. Nie mają obniżonych parametrów ze względu na zły stan techniczny. Urządzenia są eksploatowane i konserwowane w sposób właściwy. Stan techniczny urządzeń jest dobry.

W roku 2002 nominalna moc cieplna wynosiła 130 MW, jednak po dokonaniu modernizacji źródła aktualne możliwości produkcyjne EC Wrotków wynoszą 4700 TJ przy mocy dyspozycyjnej źródła 340 MW. Moc wymienników ciepłowniczych produkujących ciepło w skojarzeniu z produkcją energii elektrycznej wynosi 211, 8 MW. Uwzględniając, że kocioł Nr 1 jest od 01.01.2007r. wyrejestrowany to maksymalna moc cieplna możliwa do wyprodukowania wynosi 322 MW. Ze względu na możliwość przeciążenia układów możliwa do wyprodukowania moc cieplna w EC Megatem to około 340 MW. Układ posiada dwa turbozespoły o mocy nominalnej 10,5 MW_e, co łącznie daje 21 MW. Istniejący układ charakteryzuje się dużą elastycznością, dzięki czemu w okresie zmniejszonej produkcji cieplnej może produkować więcej energii elektrycznej i cieplnej. Możliwości zmian w wielkości produkcji energii cieplnej i elektrycznej są ograniczone aktualnymi wielkościami mocy zamawianych przez LPEC i Lubelskie Zakłady Energetyczne.

Tabela Nr 1 przedstawia wielkości produkcji ciepła w EC Megatem.

ROK	Produkcja ciepła w EC MEgatem					
	Całkowita w GJ/a	Dla LPEC w GJ/a		W parze W GJ/a	na potrzeby własne	
2000	1 989 100	1 753420	88,15%	97,375	138 305	6,95%
2001	2 006 396	1 805 641	89,99%	69 270	131 458	6,55 %
2002	2 057 943	1 927 821	93,67%	38 403	91 719	4,45%
2003	2 045 807	1 883 365	92,05%	53 729	108 713	5,31%
2004	1 779 419	1 639 087	92,11%	59 931	80 401	4,51 %
2005	1 987 214	1 831 612	92,10%	59 146	96 456	4,85 %

Analiza w/w tabeli wskazuje, że roczna produkcja ciepła utrzymuje się na względnie stałym poziomie 1980 000 GJ, z czego ponad 91 % sprzedawane jest do LPEC.

Pozostała ilość energii cieplnej sprzedawana jest do spółek działających na terenie Masy Upadłości Daewoo Motor Polska, jak też do spółek przyległych terytorialnie do terenu Masy Upadłości. Zapotrzebowanie własne EC Megatem stale spada, natomiast odbiór ciepła w parze u odbiorców przemysłowych utrzymuje się na stałym poziomie.

Tabela Nr 2 wskazuje produkcję energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu

Rok	Produkcja Energii Elektr.	Produkcja Ciepła w Skojarzeniu	Całkowita Produkcja Ciepła	Udział produkcji ciepła skojarz. w
2000	80,852	1 231 382	1 989 100	61,9%
2001	72.384	1 228 749	2 006 396	61,2 %
2002	70 106	1 160 308	2 057 943	56,4 %
2003	69 357	1 125 719	2 045 807	55,0%
2004	68 926	1 485 332	1779 419	83,5%
2005	86 771	1 106 978	1 987 214	55,7 %

Analiza w/w danych wskazuje, że średnia roczna produkcja energii elektrycznej w EC wynosi około 75 GWh. W przypadku modernizacji turbin parowych i powiększenia ich mocy produkcja energii elektrycznej może wzrosnąć do 95-100 GWh. W związku z tym średnioroczna wartość produkcji ciepła w skojarzeniu wynosiła 1 220 TJ. Ciepło to stanowi około 62 % całej produkcji ciepła EC Megatem. Moc cieplna w skojarzeniu wynosi 137 MW.

Możliwości produkcyjne ciepła ograniczone są zapotrzebowaniem na ciepło przez odbiorców końcowych. Przyjmując, że zainstalowana w EC Megatem moc cieplna wynosi obecnie 340 MW, to roczna produkcja ciepła mogłaby wzrosnąć do około 3 000 TJ, czyli o około 33 % w stosunku do obecnej produkcji. Produkcja ciepła w skojarzeniu wzrosłaby w niewielkim wymiarze.

Karty postępowania 1223-1240

Maksymalne możliwości techniczne wyprowadzenia ciepła z EC Megatem wg Programów pracy sieci na sezony grzewcze przedstawia Tabela Nr 3

ROK	Max moc
1992/1993	202,9 MW
1993/1994	189,8
1994/1995	198,2
1995/1996	190,1
1997/1998	182,6

Wydajność zamontowanych urządzeń służących do ochrony środowiska umożliwia odsiarczanie tylko 50 % wytwarzanych spalin. Po roku 2007 ma być zakończona budowa nowych instalacji, pozwalających na ograniczenie emisji pyłu i dwutlenku siarki określone tzw. dyrektywą LPC do poziomu takiego, że normy te nie będą przez EC Megatem przekraczane. Od lutego 2007r. EC Megatem posiada certyfikat wystawiony przez Polski Rejestr Statków stwierdzający, że System Zarządzania Jakością w EC Megatem spełnia wymagania normy ISO 9001:2000, a System Zarządzania Środowiskiem jest zgodny z wymaganiami normy ISO 14001:2004.

2 Elektrociepłownia Wrotków

EC Wrotków Sp. z o.o. jest producentem energii elektrycznej dla potrzeb PST od kwietnia 2002r. zaś producentem energii cieplnej dla potrzeb miasta L. od 1976r. Energię ciepłą dostarcza w 100% do LPEC. Po zakończeniu III etapu rozbudowy w grudniu 1985r. stała się podstawowym dostawcą ciepła dla potrzeb Miejskiego Systemu Ciepłowniczego (MSC) z mocą wytwórczą w zainstalowanych kotłach wodnych 442 MW posiadając do tego stosowną koncesję. Od 30.12.1995r. prowadzi działalność gospodarczą jako samodzielny podmiot gospodarczy pod firmą Elektrociepłownia L. – Wrotków Sp. z o.o. powołana aktem notarialnym w dniu 16.11.1995r. przez Zakład Energetyczny L. S.A. poprzez wniesienie aportem całego przedsiębiorstwa dotychczasowej jednostki organizacyjnej. Jedynym udziałowcem spółki są Lubelskie Zakłady Energetyczne S.A.

W latach 2000-2002 EC Wrotków zrealizowała zadanie inwestycyjne pn. "Rozbudowa elektrociepłowni o blok gazowo-parowy" pod potrzeby Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i od dnia 12 kwietnia 2002 stała się jednocześnie producentem energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych w skojarzeniu na bazie paliwa gazowego oraz wytwórcą ciepła na bazie paliwa węglowego.

Inwestycja została zrealizowana w większości z kredytów, jednak nie zabezpieczonych - wbrew twierdzeniom EC Megatem, poręczeniami lub gwarancjami bankowymi LPEC, czy też cesją wierzytelności z umów zawartych przez LPEC ze swoimi odbiorcami. Spłata kredytów planowana jest do 31.12.2010 r.

W dniu 22.02.1996 EC Wrotków i LPEC zawarły umowę wieloletnią o dostawę energii cieplnej Nr 1/EC/96 na okres do końca 2010 r. przedłużoną aneksem Nr II z dnia 12.08.1998r. do 31 grudnia 2015r. Strony określiły w umowie wzajemne zobowiązania w zakresie wielkości mocy i ilości ciepła, parametrów technicznych i zasad rozliczeń. Załącznik Nr 1 do umowy określał roczną wielkość mocy zamówionej do roku 2015 na 424 MW oraz minimalną roczną ilość zamówionego

ciepła na 4 200 000 GJ. W umowie EC Wrotków zobowiązała się do utrzymania rezerw mocy w wielkości 140 MW, z czego wywiązała się 12.04.2002r. w momencie oddania do eksploatacji BGP. Na mocy § 12 ust. 4 i 5 umowy strony miały ponosić koszty utrzymania rezerwy mocy po 50 %. Zapis ten jako sprzeczny z aktem wykonawczym do Prawa energetycznego tj. rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowych zasad kalkulacji taryf (...) nie był w praktyce stosowany. Strony w umowie ustaliły, że EC Wrotków w celu zapewnienia LPEC dostaw mocy i energii cieplnej w ilościach określonych w umowie wieloletniej zrealizuje inwestycję, dla której umowa wieloletnia ma stanowić jedną z gwarancji spłacenia zobowiązań. Na podstawie tego zapisu, za zgodą LPEC z dnia 6.04.2000r. wyrażoną na piśmie, EC Wrotków dokonała cesji swoich wierzytelności z tytułu Umowy na rzecz instytucji finansującej inwestycję, o czym powiadomiła LPEC w dniu 06.05.2000r.

Zgodnie z § 13 umowy strony powinny do dnia 31.10. roku poprzedzającego zawrzeć umowę roczną na rok kolejny.

Karty postępowania od 335-339

Próba LPEC ograniczenia wielkości mocy zamówionej proporcjonalnie w obu źródłach skończyła się, wobec odmowy EC Wrotków, wypowiedzeniem w grudniu 2003r. przez LPEC umowy wieloletniej. Wypowiedzenie zostało wycofane na mocy porozumienia dnia 13.02.2004r., a EC Wrotków złożyła pisemne oświadczenie, w którym zobowiązała się do uaktualnienia umowy wieloletniej o nowe wielkości mocy zamówionej, lecz w dniu 29.12.2004r. wobec nie wywiązania się przez EC Wrotków z w/w zobowiązania wypowiedzenie zostało złożone przez LPEC ponownie. Okres wypowiedzenia umowy upływał z końcem 2005r.

Do zawarcia umowy rocznej na rok 2005 nie doszło, wobec odmowy ze strony EC Wrotków na propozycję LPEC, zmniejszenia wielkości mocy zamówionej do wielkości 379 MW.

Warunki dostawy energii cieplnej na rok 2005 pomiędzy EC Wrotków a LPEC miało określać Postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki OLB-5112-2(12)2005/TD z dnia 23.03.2005r. wydane w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo Energetyczne (...), wydane wskutek wniosku EC Wrotków o określenie warunków dostawy energii cieplnej na rok 2005r do czasu rozstrzygnięcia sporu pomiędzy stronami. Na mocy w.w Postanowienia moc cieplna zamówiona w EC Wrotków wynosiła 382,22 MWt. Postępowanie o rozstrzygnięcie sporu zostało umorzone w dniu 25 maja 2005r., co oznacza, że dzień 14 czerwca 2005r. był ostatnim dniem obowiązywania w/w Postanowienia .

W tej sytuacji, strony obowiązywały do końca 2005r. zapisy umowy wieloletniej z 1996r.

W dniu 12 sierpnia 2005r. LPEC przesłało do EC Wrotków pismo dotyczące planowanych wielkości zakupu ciepła ogółem dla potrzeb MSC na rok 2006r. i określiło go na poziomie 5 000 100 GJ, co odpowiada przyłączeniowej mocy cieplnej równiej 551 MW. Udział poszczególnych źródeł ciepła w realizacji dostawy miał być ustalony w oparciu o przedstawione aktualne taryfy dla ciepła obu producentów, stosownie do wymogów § 14 pkt.1 b) rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowych zasad kalkulacji taryf (...), który obliuguje dystrybutora do wykorzystywania źródeł ciepła zasilających miejskie sieci ciepłownicze w sposób zapewniający minimalizację kosztów ciepła wprowadzanego

do sieci i zapewniającego najniższe koszty dostarczania ciepła do odbiorów, poprzez maksymalizację obciążenia źródła o najniższych kosztach wytwarzania z uwzględnieniem aktualnych wymogów prawa miejscowego. Z uwagi na to, plan realizacji dostawy ciepła na rok 2006 LPEC zamierzał przedstawić po przedstawieniu przez źródła nowej zatwierdzonej taryfy dla ciepła obu dostawców.

W dniu 18 listopada 2005r., po wycofaniu przez LPEC wypowiedzenia umowy wieloletniej i przeprowadzeniu negocjacji, podpisany został aneks Nr IV do umowy wieloletniej o dostawie energii cieplnej Nr 1/EC/96. Aneks Nr IV zakładał zmniejszenie zamówionej mocy cieplnej z dotychczasowego poziomu 424 MW-5 %, na 424 MW – 15 % oraz zmniejszenie ilości zamawianego ciepła o 25 % w stosunku dotychczasowych tolerancji określonych w umowie wieloletniej. W tej sytuacji doszło do podpisania umowy o dostawę ciepła na rok 2006r. W załączniku Nr 1 do umowy strony określały wielkość mocy zamówionej na poszczególne miesiące 2006 r. w wielkości xxx MW miesięcznie, co oznacza zmniejszenie o xxx (informacje utajnione) zaś w § 8 umowy zasady rozliczeń finansowych. Wielkość ta została ustalona w w/w wymiarze pomimo przyjęcia przez EC Wrotków do wniosku taryfowego i zaakceptowana przez Prezesa URE przy zatwierdzaniu taryfy EC dla ciepła na rok 2006r., wartości 382 MW pomimo, że ostatecznie w roku 2006 wzrosło zapotrzebowanie mocy przyłączeniowej w MSC na 560 MW.

Dostawa energii cieplnej EC Wrotków do LPEC rozliczana była w toku niniejszego postępowania w oparciu o :

1. Taryfę na ciepło na rok 2005 zatwierdzoną decyzją Prezesa URE nr OKA-4210-48(16)2004/05/V/RZ z dnia 23 czerwca 2004r., ogłoszoną w Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 124 z dnia 16 lipca 2004r.
2. Taryfę na ciepło na rok 2006r. zatwierdzoną decyzją Prezesa URE nr OLB-4210-61(7)/2005/95/IV/WG z dnia 19.10 2005r z ogłoszoną w Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 120 poz. 35 58 z dnia 16 listopada 2005r.

Warunki techniczne dostawy energii cieplnej z EC Wrotków:

EC Wrotków posiada dwa niezależne od siebie układy :

- układ produkcji energii cieplnej i energii elektrycznej w tzw. skojarzeniu zasilany gazem ziemnym o mocy cieplnej 150 MW i mocy osiągalnej do 195 MW.
- układ produkcji energii cieplnej w kotłach wodnych, stanowiących tzw. źródło szczytowe uruchamiany jest w przypadku zwiększenia zapotrzebowania na ciepło o łącznej mocy 442 MW.

Układ Elektrociepłowni – wg oceny zawartej w w/w opinii Uczelnianego Centrum Badawczego Politechniki Warszawskiej jest jednym z najnowocześniejszych w kraju. Urządzenia podlegające Dozorowi Technicznemu posiadają książki dozorowe z aktualnymi badaniami. Nie mają obniżonych parametrów technicznych ze względu na zły stan techniczny. Urządzenia są właściwie eksploatowane i konserwowane we właściwy sposób. Stan Techniczny urządzeń jest dobry. EC Wrotków posiada System Zarządzania Środowiskiem zgodny z wymaganiami normy ISO 14001:2004.

Specyfika produkcji energii elektrycznej i ciepła w EC Wrotków oraz zainstalowanych urządzenia służących do ochrony środowiska powodują, że emisja dwutlenku siarki i pyłu jest śladowa. Wpływ pracy BGP na zanieczyszczenie środowiska jest przy tej samej wysokości produkcji energii elektrycznej i ciepłej kilkakrotnie mniejszy niż konwencjonalnej elektrociepłowni opalanej miałem węgla kamiennego. W kwietniu 2006 EC Wrotków otrzymał Certyfikat Systemu Zarządzania Środowiskowego potwierdzający spełnienie wymagań normy PN – EN ISO 14001:2005.

Łączna nominalna moc cieplna w EC Wrotków wynosi 592 MW. Moc wymienników ciepłowniczych produkujących ciepło w skojarzeniu z produkcją elektryczną wynosi 150 MW. Ze względu na możliwość przeciążenia moc maksymalna tych wymienników to 179 MW. Układ ten charakteryzuje się dużą elastycznością, dzięki czemu w okresie zmniejszonej/zwiększonej produkcji energii ciepłej może produkować mniej/więcej energii. Jednak ze względu na współpracę z systemem ciepłowniczym L. z jednej strony i produkcji energii elektrycznej na potrzeby PSE z drugiej strony możliwości zmiany ilości energii są ograniczone aktualnymi wielkościami mocy zamówionej przez wspomniane zakłady.

Roczne wielkości produkcji energii elektrycznej, ciepła i ciepła w skojarzeniu przedstawia tabela nr 4

Rok	Produkcja ciepła			Produkcja energii elektrycznej w MWh/a	Ciepło sprzedane do LPEC
	Całkowita W GJ/a	W skojarzeniu W GJ/a	W kotłach wodnych w W GJ/a		
2000	3 621 821	-	3 621 821	-	3 592 789
2001	4 142 170	-	4 142 170	-	4 108 191
2002	3 588 206	1 791 782	1 796 424	1 341 684	3 554 125
2003	3 657 452	2 890 450	767 002	1 567 468	3 611 857
2004	3 484 828	2 957 032	527 796	1 662 534	3 416 794
2005	3 295 328	2 860 077	435 251	1 600 024	3 221 934

Analiza danych z w/w tabeli wskazuje, że średnia roczna produkcja ciepła z EC Wrotków wynosi około 3 600 000 GJ, z czego ponad 98 % sprzedawane jest na potrzeby systemu ciepłowniczego eksploatowanego przez LPEC. Średnioroczna produkcja ciepła w skojarzeniu stanowi ponad 83 % całej produkcji ciepła. Możliwości produkcyjne ciepła ograniczone są zapotrzebowaniem na ciepło przez odbiorców końcowych. Przyjmując, że zainstalowana moc cieplna w EC Wrotków wynosi 592 MW, to roczna produkcja ciepła mogłaby wzrosnąć do około 4 7000 TJ tj. o około 25 % w stosunku do produkcji obecnej. Produkcja ciepła w skojarzeniu wzrosłaby w niewielkim rozmiarze.

Karty postępowania 1234-1235

3. Lubelskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L.

LPEC jest przedsiębiorstwem komunalnym pełniącym funkcję dystrybutora energii ciepłej na potrzeby miasta L. oraz właścicielem sieci służącej temu celowi. Zakupuje energię ciepłą z dwóch źródeł, 33 % wielkości mocy zamówionej z EC Megatem i 67% z EC Wrotków, co oznacza, że źródła te dostarczają LPEC 100% jego zapotrzebowania.

Warunki dostawy energii określone są w w/w umowach wieloletnich, precyzowane w umowach rocznych.

Wielkości zakupu energii ciepłej przez LPEC przedstawia Tabela Nr 5.

Rok	EC Megatem		EC Wrotków	
	Wielkość zakupu w GJ	Udziały w ogólnym zakupie	Wielkość Zakupu w GJ	Udziału w ogólnym zakupie
1998	1 379 286			
1999	1 660 442	28,4 %	4 176 956	71,6 %
2000	1 753 420	32,8 %	3 592 789	67,2 %
2001	1 805 641	30,5 %	4 108 191	69,5 %
2002	1 927 821	34,9%	3 589 419	65,1 %
2003	1 883 365	34,3 %	3 611 857	65,7%
2004	1 639 087	32,4 %	3 416 794	67,6 %

Dane : wyjaśnienia strony karta 83

Parytet podziału rejonów zasilania miasta w ciepło wynika z zawartych z obydwoma źródłami ciepła umów wieloletnich i przedstawiał się w dacie zawarcia umów wieloletnich następująco :

$$210:634= 33\%$$

$$424: 634 =67 \%$$

Z kolei obniżka wielkości mocy zamówionej w roku 2005 r. w EC Megatem o 24 MW tj. do poziomu 186 MW i w EC Wrotków o 42 MW tj. do poziomu 382 MW stanowiła spadek wielkości mocy w EC Megatem o 11,42 % i w EC Wrotków o 9,91 %.

Opłaty za zamówioną moc ciepłą, ilość ciepła i ilość nośnika ciepła zakupywane przez LPEC obliczane są przez EC Megatem i EC Wrotków na podstawie cen ustalonych w taryfach dla ciepła zatwierdzanych przez Prezesa

Urzędu Regulacji Energetyki zgodnie z art.47 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne (Dz.U. 2006 Nr 89 poz.625 ze zm.).

Zasady kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem są określone w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy jw. Obowiązujące rozporządzenia w tym zakresie od początku postępowania to :

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 lipca 2004r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz.U. 2004 Nr 184 poz.1902), które weszło w życie 03.09.2004r. i obowiązywało do 9 listopada 2006r., zastąpione zostało przez :

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 9 października 2006r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia ciepło (Dz.U. 2006 Nr 193 poz.1423) .

Planowaną do sprzedaży ilość ciepła w roku kalendarzowym strony ustalają w umowach rocznych – w ramach wielkości ustalonych w umowach wieloletnich.

Okresy obowiązywania taryf dla ciepła i okresy obowiązywania umów są różne . Skutkiem tego w okresie zawierania umów rocznych (przeważnie IV kwartał roku poprzedniego) strony nie znają cen i stawek opłat jakie będą obowiązywać w kolejnym roku. Z kolei, wnioski o zatwierdzenie taryfy na kolejny rok składane są w URE jedynie na podstawie prognozowanych ilości energii cieplnej do zakupu w następnym roku .

EC Wrotków, EC Megatem i LPEC jako przedsiębiorstwa energetyczne podlegające przepisom ustawy Prawo Energetyczne składają do URE wnioski o zatwierdzenie taryfy dla ciepła sporządzone w oparciu o w/w rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem. We wnioskach tych szczegółowo przedstawiają planowane koszty stałe i zmienne, zaś wielkość mocy zamówionej – zgodnie z § 12 ust.3 cyt. rozporządzenia przyjmuje się do wniosku wielkość mocy na koniec ostatniego roku kalendarzowego lub udokumentowaną zmianę tej wartości (w brzmieniu aktualnie obowiązującego rozporządzenia). W stosunku do przedsiębiorców energetycznych zajmujących się wytwarzaniem ciepła ustalenie cen taryfowych jako kosztów jednostkowych określa §18 ust.2 Rozporządzenia, który podaje wzór do obliczania planowanych kosztów jednostkowych. Z wzoru tego jednoznacznie wynika, że ostateczne wielkości cen taryfowych zależą od wielkości mocy zamówionej i ilości planowanej sprzedaży ciepła, przy czym zależność ta jest odwrotnie proporcjonalna.

Jedynym przepisem, który determinuje sposób zachowania przedsiębiorstwa dystrybucyjnego w zakresie zakupu ciepła w przypadku wielkości źródeł pracujących na wspólną sieć ciepłowniczą był § 14 ust.1, Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004 w sprawie szczegółowych warunków przyłączania podmiotów do sieci ciepłowniczych oraz eksploatacji tych sieci (Dz.U. Nr 167 poz. 1751) obowiązujący od 11.08.2004r. który w pkt. a) stanowił , że:

- przedsiębiorstwo energetyczne powinno w szczególności zapewnić minimalizację kosztów wytwarzania ciepła we własnych źródłach i zakupu ciepła z innych źródeł, z uwzględnieniem obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust.3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne,

- pkt. b) . zgodnie z którym przedsiębiorstwo energetyczne w szczególności powinno zapewnić wykorzystywanie źródeł ciepła zasilających sieci ciepłownicze w

sposób powodujący minimalizację kosztów ciepła wprowadzanego do sieci, zapewniając najniższe koszty dostarczania ciepła do odbiorców, w tym poprzez maksymalizację obciążeń źródeł ciepła o najniższych kosztach wytwarzania. Rozporządzenie to straciło moc 16.02.2007r. zastąpione przez Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15.01.2007r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz.U. 2007 Nr 16 poz. 92). W rozporządzeniu tym rozdział dotyczący obrotu ciepłem został znacznie skrócony i nie zawiera przepisu, stanowiącego o powinnościach przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie obrotu ciepłem.

LPEC jako sprzedawca energii cieplnej na potrzeby miasta L.a - zgodnie z § 8 w/w rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2004r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf (...) oblicza średnio ważone ceny wg wzorów podanych w taryfie dla ciepła na podstawie cen obcych źródeł ciepła.

Tabela Nr 6 Średnioroczne ceny zakupu energii cieplnej przez LPEC (wg danych podanych przez LPEC).

ROK	Średnioroczne ceny zakupu netto w zł /GJ	Średnioroczne ceny zakupu netto w zł /GJ
	EC Megatem	EC Wrotków
1999	19,11	18,72
2000	19,20	20,65
2001	20,42	20,77
2002	20,68	23,27
2003	21,92	24,01
2004	23,80	23,60
2005	20,68	20,29

Średnioroczne ceny zakupu ciepła dla potrzeb w/w tabeli obliczono jako iloraz sumy opłat za zamówioną moc cieplną, opłat za ciepło i opłat za nośnik ciepła oraz rzeczywistej wielkości sprzedaży ciepła w danym roku kalendarzowym.

Z kolei stanowisko URE zajęte pismem z dnia 20.19.2005r. jakkolwiek operuje innymi średniorocznymi cenami zakupu, to wskazuje, że: „z porównania cen ciepła zawartych w taryfach wytwórców ciepła dostarczających ciepło do MSC L., zatwierdzonych decyzjami Prezesa URE wynika, że wszystkie ceny (cena za zamówioną moc cieplną, cena ciepła oraz ceny nośnika ciepła) zawarte w taryfie EC Wrotków są niższe niż ceny EC Megatem. Wyliczone na podstawie powyższych wartości ceny, zgodnie z § 25 ust.1 pkt.3 w zw. z §25 ust.5 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 lipca 2004r. w sprawie szczegółowych zasad

kształtowania i kalkulacji taryf (...) średnie wskaźnikowe ceny ciepła obu przedsiębiorców również wskazują, że cena ta niższa jest w EC Wrotków. Wyniosła ona w roku 2005r. 22,5 zł /GJ u EC Wrotków i 23,13 zł /GJ u EC Megatem. Mając na uwadze postanowienia par.14 pkt.1 lit.b. rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie szczegółowych warunków przyłączania do sieci ciepłowniczych oraz eksploatacji tych sieci (Dz.U. 2004. Nr 167 poz. 1751) wg kryterium ceny ciepła dostarczanego do MSC L.a korzystniejsze zasady dostarczania ciepła na rok 2005 przewiduje taryfa EC Wrotków”.

–karty postępowania 307-309

Na rok 2006 moc cieplna zamówiona przez odbiorców końcowych wyniosła 551 MW. W tym samym okresie moc zamówiona przez LPEC wyniosła 559 MW, zatem różnica wynosi 8 MW. Zgodnie z zapisami ustawy Prawo energetyczne i przepisami wykonawczymi rozporządzenia z dnia 30 lipca 2004r. w sprawie kształtowania zasad i kalkulacji taryf(...) moc zamawiana u producentów może być mniejsza niż zamawiana u odbiorców końcowych, gdyż należy uwzględnić akumulacyjność budynków i sieci ciepłowniczej oraz nierównomierność zapotrzebowania na ciepło przez obiekty budowlane związane z ich różnymi charakterystykami cieplnymi. Uwzględnić należy również straty ciepła z systemu rurociągów ciepłowniczych. Różnica w zamówionej mocy może dochodzić do 10-15 % czyli tylko dla 10 % obniżenia mocy LPEC mógłby zamówić moc w źródłach ciepła w wysokości tylko 508 MW. Jeżeli uwzględni się aktualny podział moc na poszczególne źródła to moc zamawiana w EC Wrotków powinna wynosić 340 MW, a w EC – Megatem 168 MW.

Moc zainstalowana w obu źródłach ciepła stanowi około 960 MW, czyli rezerwa dla systemu ciepłowniczego miasta L. wynosi około 400 MW, a przy uwzględnieniu ekstremalnie niskich temperatur zimowych (- 25 ° C) zapas mocy spada do 360 MW.

Oceniając aktualną zdolność odbioru ciepła z obu źródeł przez sieć ciepłowniczą przyjąć należy, za opinią wyrażoną przez Uczelniane Centrum Badawcze Politechniki Warszawskiej, że maksymalna moc cieplna dostarczana z EC Wrotków nie może być większa od 431 MW a dostarczana z EC Megatem 220 MW. Obecny podział zasilania systemu ciepłowniczego zbliżony jest do podziału optymalnego ze względu na przepływy hydrauliczne i ciśnienie dyspozycyjne.

Nakłady inwestycyjne LPEC na modernizację sieci są planowane na podstawie aktualnego stanu technicznego a nie przynależności do jej poszczególnych rejonów zasilania. Wynika to z faktu, że LPEC, zgodnie z Prawem Energetycznym ma obowiązek zapewnienia dostaw energii cieplnej do wszystkich odbiorców bez względu na to czy są zasilani z EC Wrotków czy EC Megatem. Ocena nakładów LPEC dokonana w latach 2000-2005 z podziałem na rejonowy zasilania nie wykazuje znaczących różnic w tych nakładach. Są one proporcjonalne do mocy cieplnej zasilanych obszarów, z wyjątkiem roku 2004r. kiedy większe środki finansowe przeznaczone były na modernizację sieci w obszarze zasilanym przez EC Megatem. W latach 1990-2004 wykonano fragmenty magistrali umożliwiające zwiększenie rejonu zasilania z EC Megatem powiększając ją o prawie 2500 m.b. sieci ciepłowniczej. W tym samym okresie nie wykonano natomiast żadnej magistrali, która powodowałaby by zwiększenie rejonu zasilania EC Wrotków kosztem EC Megatem. Inwestycje planowane dotyczą również wymiany magistrali w obszarze EC Megatem .

Karty postępowania 1238-1239

Prezes UOKIK zważył co następuje :

Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L. w toku niniejszego postępowania postawiono zarzut naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 244 poz.2080, zm. Dz.U. 2006 nr 15, poz.1119, Dz.U. nr 170, poz. 1217). poprzez nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego zakupu energii ciepłej miasta L., którą to praktykę miały wypełnić działania, polegające na dyskryminacji określonych kategorii kontrahentów, poprzez różnicowania treści warunków umów podobnych w zależności od kontrahenta oraz wprowadzenie podziału rynku na podstawie kryterium podmiotowego zmierzającego do eliminacji EC Megatem tj. naruszenie art. 8 ust. 1 w związku z art. 8 ust.2 pkt.3 i 8 w/w ustawy.

Nadto w/w przedsiębiorcy oraz Elektrociepłowni Wrotków Sp. z o.o. w L.ie zarzucono naruszenie zakazu określonego w art. 5 ust.1 pkt.3 ustawy wymienionej wyżej tj. poprzez zawarcie porozumienia ustalającego podział rynku hurtowego zakupu energii ciepłej na terenie miasta L..

W toku postępowania dowodowego z dniem 21 kwietnia 2007r. uchylona została ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji konsumentów, na podstawie której wszczęto w/w postępowanie administracyjne. Miejsce jej zastąpiła ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U Nr 50 poz. 331 ze zm.). Przepisy przejściowe w art. 131 nowej ustawy stanowią, że do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nie zakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stąd, dla oceny stanu faktycznego w niniejszej sprawie bezpośrednie zastosowanie ma art. 8 ust. 1 i 2 , art. 5 ust.1 pkt. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, stanowiący materialnoprawną i formalnoprawną podstawę prowadzonego postępowania.

Art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie (...) ogranicza zastosowanie przepisów cytowanej wyżej ustawy wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów (...) stoi na straży konkurencji jako takiej, natomiast ochrona jaka z tego wynika dla poszczególnych uczestników rynku jest w zasadzie skutkiem ubocznym działań podejmowanych przez organ antymonopolowy. W niniejszym przypadku zachodzi więc konieczność ustalenia, czy została spełniona w/w przesłanka. Interes publicznoprawny nie został zdefiniowany w ustawie o ochronie (...). Odwołać się zatem należy do orzecznictwa Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 czerwca 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 92/00) Sąd stwierdził, iż: „interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W

każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji – Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.

W związku z tym, w każdym przypadku organ antymonopolowy powinien ustalić, czy doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego w danej sprawie. Należy jednak zauważyć, że zachodzą takie sytuacje, w których naruszenie interesu indywidualnego jest ściśle powiązane z naruszeniem interesu publicznoprawnego.

Powyższe stanowisko znalazło również potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 lutego 2004 r. (sygn. akt III SK 2/04) stwierdził, iż naruszenie indywidualnego interesu (w powołanym wyroku – konsumenta), nie wyklucza dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia publicznego zbiorowego interesu, jeżeli indywidualne pogwałcenie przepisów ustawy mogłoby w jakikolwiek sposób prowadzić do ustanowienia lub utrwalenia monopolistycznych praktyk rynkowych, które wywołują skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodać należy, że wymienione w art. 1 ustawy o ochronie (...) cele ustawy zostały określone jako równorzędne, co sprawia, że praktyki ograniczające konkurencję obejmują nie tylko te, które godzą w konkurencję, ale również te, które – podejmowane przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą – nie godząc wprost w konkurencję, naruszają interesy innych uczestników rynku. Praktyki można zatem podzielić na praktyki antykonkurencyjne, wywierające bezpośredni wpływ na stan lub rozwój konkurencji i interesy konkurencyjne innych przedsiębiorców, oraz praktyki eksploatacyjne, których istotą jest uzyskanie korzyści kosztem innych uczestników rynku – z reguły słabszych kontrahentów lub konsumentów.

Bezsporne jest, że kwestionowane działania LPEC i EC Wrotków dotyczą rynku hurtowego zakupu/sprzedaży energii cieplnej na terenie miasta L.a. Praktyka zarzucona LPEC, polegająca na ograniczaniu dostępu EC Megatem do rynku lokalnego, w razie jej udowodnienia, godzi w istotę konkurencji jako siły napędowej gospodarki rynkowej, w szczególności w aspekcie swobody podejmowania działań gospodarczych, godzi więc w istotę gospodarki rynkowej. Z drugiej strony działania LPEC, jako przejaw nadużycia pozycji dominującej wobec EC Megatem godzące w ich interesy ekonomiczne stanowią praktykę o charakterze eksploatacyjnym.

Praktyka skutkująca ograniczeniem konkurencji na rynku lokalnym godzi w interes zarówno wnioskodawcy jak i całej społeczności lokalnej miasta L.. Skutki tych działań mają zatem charakter powszechny.

Praktyka zarzucona LPEC oraz EC Wrotków - w zakresie zawarcia porozumienia określonego w art. 5 ust.1 pkt.3 ustawy o ochronie (...) stanowi, jako jeden z najpoważniejszych deliktów antymonopolowych, praktykę zniekształcającą konkurencję, ponieważ wywiera bezpośredni, negatywny wpływ na stan konkurencji na rynku lokalnym. Z uwagi na powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu, zagrożony był interes publicznoprawny, dla ochrony którego powołana została ustawa o ochronie.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że działania LPEC oraz EC Wrotków mogły naruszać interes publiczno prawny, co uzasadniało wszczęcie postępowania administracyjnego i postawienie w/w przedsiębiorcom - dla ochrony konkurencji na rynki i interesów społeczności lokalnej - zarzutu naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

I. W świetle art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie (...) zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.

Zgodnie z brzmieniem w/w przepisu zarzut naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...) może być postawiony wyłącznie przedsiębiorcy lub kilku przedsiębiorcom. Art. 4 ust. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, że przez „przedsiębiorcę” rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999r Prawo działalności gospodarczej (Dz.U.1999 Nr 101 poz.1178 ze zm.) a także m. in: osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004r.Nr 173 , poz.1808) ustawa z dnia 19 listopada 1999r. Prawo działalności gospodarczej straciła moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004r. Nr 173 , poz. 1807 ze zm.). Z kolei przepis art. 86 tej ustawy stanowi, że ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o przepisach ustawy z dnia 19 listopada 1999r. – Prawo działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć właściwe przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawa i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną.

W okolicznościach sprawy poza sporem pozostaje ocena statusu LPEC Sp. z o.o. w L. (tak jak i pozostałych stron postępowania) jako przedsiębiorcy. LPEC jest spółką prawa handlowego, wpisaną do Krajowego Rejestru Przedsiębiorców, zatem przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mają wprost zastosowanie do oceny jego zachowań.

Przesądzenie powyższej kwestii uzasadnia formalnie postawienie LPEC zarzutu nadużywania pozycji dominującej.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie określa kryteriów ani definicji „nadużywania”. Zatem, art. 8 ust. 2 cyt. ustawy poprzez użycie zwrotu „nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na :” wymienia typowy katalog zachowań przedsiębiorcy, kwalifikowanych jako nadużywanie pozycji dominującej, nie jest to jednak katalog zamknięty. Oznacza to, że również inne niż wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy zachowania przedsiębiorcy mogą być zakazane jako przejaw nadużycia pozycji dominującej. Jednoznaczne stanowisko w tym względzie przedstawił SOKIK w wyroku z dnia 24 marca 2004 r. sygn. akt. XVII Ama 29/03, w którym SOKIK nie podzielił zastrzeżeń odwołującej się strony, w których zakwestionowała stanowisko, co do samej zasady, możliwości zdefiniowania praktyki monopolistycznej o treści nie wyczerpującej wszystkich przesłanek jednej z praktyk

nazwanych. „Właśnie w celu umożliwienia najszerzej pojętej ochrony przedsiębiorców lub konsumentów przed praktykami monopolistycznymi ograniczającymi konkurencję ustawodawca wprowadził bardzo ogólną dyrektywę art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie (...) według której zakazane jest nadużywanie w jakikolwiek sposób pozycji dominującej”.

Orzecznictwo antymonopolowe istotę nadużycia pozycji dominującej ujmuje jako bezprawne zastosowanie (nadużycie) siły rynkowej przez przedsiębiorcę lub grupę przedsiębiorców, jaką daje odpowiednio wysoki udział w rynku, prowadzące do ograniczenia samodzielności pozostałych uczestników rynku (konkurentów i kontrahentów), oraz wymuszenia uczestnictwa na rynku na zasadach narzuconych, z reguły mniej korzystnych, niżby to wynikało z działania nieskrępowanych mechanizmów rynkowych w warunkach istnienia konkurencji.

Praktyki polegające na nadużywaniu pozycji dominującej ujawniają się na rynku. Definicję rynku właściwego zawiera art. 4 pkt. 8 ustawy o ochronie (...). Rynek właściwy to rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Dla właściwego stosowania przepisów ustawy istotne znaczenie ma kwestia metodyki wyznaczania rynku. Zgodnie z dorobkiem teorii i praktyką orzecniczą, aby wyznaczyć rynek, na którym przedsiębiorstwo ma lub może mieć pozycję dominującą (rynek relewantny) trzeba poddać go analizie z punktu widzenia podstawowych kryteriów wyznaczających rynek – są to kryteria przedmiotowe (produktowe), podmiotowe, czasowe i przestrzenne. Z kolei podmiotowe wyodrębnienie rynku nawiązuje tak do rodzaju podmiotów jak i ich liczby po stronie podaży i popytu. Rynek właściwy w sprawie (rynek relewantny) określa będącą istotą konkurencji płaszczyznę współzawodnictwa konkurentów w prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Rynek właściwy podmiotowo to rynek istotny w sprawie, a więc uwzględniający podmioty, w stosunku do których toczy się postępowanie antymonopolowe. Z kolei właściwe rynki produktowe zdefiniowane są następująco: „właściwy rynek produktowy obejmuje te wszystkie towary lub usługi, które uznawane są przez konsumenta za wzajemnie wymienne lub substytucyjne ze względu na ich właściwości, ceny, przeznaczenie”. Chodzi więc tutaj o towary takie same lub z punktu widzenia nabywcy uznane za substytuty.

Jak podkreśla się w orzecznictwie i w doktrynie antymonopolowej należy dążyć do możliwie wąskiej segmentacji rynku. W przeciwnym bowiem razie trudno byłoby znaleźć podmiot o pozycji dominującej, co stawiałoby pod znakiem zapytania sens stosowania ograniczeń antymonopolowych (wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 26 października 1994r. sygn. akt. XVII Amr 240/94, publ. Wokanda 1995/8/55).

Wyznaczenie rynku pod kątem w/w kryteriów determinuje oznaczenie podmiotów, które na tak wyznaczonym rynku funkcjonują po stronie popytu i podaży. Zatem podmiotem, który jest sprzedawcą energii cieplnej a jednocześnie jej producentem jest Elektrociepłownia Wrotków Sp. z o.o. w L. oraz Elektrociepłownia Megatem Sp. z o.o. w L. (strona podażowa). Natomiast po stronie popytowej rynku relewantnego występuje jeden przedsiębiorca tj. LPEC Sp. z o.o. w L., jednocześnie właściciel sieci cieplnej za pomocą której rozprowadzana i dostarczana odbiorcom

końcowym jest energia cieplna, podmiot któremu zarzucono w niniejszym postępowaniu nadużywanie pozycji dominującej kosztem jej producentów.

Zatem relacje konkurencyjne pomiędzy w/w podmiotami zachodzą na rynku hurtowego obrotu energią cieplną na cele c.o i c.c.w. przy czym nośnikiem tej energii jest ciepła woda przesyłana siecią LPEC .

Podstawowe znaczenie dla zdefiniowania rynku produktowego ma ocena substytucyjności towarów. Substytucyjność podzielić można na tzw. substytucyjność popytową, wskazującą na stosunki po stronie nabywców oraz substytucyjność podażową, odnoszącą się do relacji po stronie sprzedawców.

Analizując rynek właściwy w niniejszej sprawie pod w/w kątem stwierdzić należy, że zarówno z punktu widzenia substytucyjności podażowej jak i popytowej nie ma bliskich substytutów energii cieplnej wykorzystywanej na potrzeby zapewnienia dostaw c.o. i c.c.w.

Bliska substytucyjność produktów zachodzi wówczas, gdy w sposób dowolny mogą one być zamieniane. Specyfika rynku hurtowego obrotu energią cieplną na potrzeby zapewnienia dostaw c.o. i c.c.w., fakt sieciowego charakteru dostaw powoduje, że dla LPEC jako dystrybutora energii cieplnej nie istnieje bliski substytut energii cieplnej tj. taki umożliwiałby dowolną zamianę a jednocześnie, który mógłby zaspokoić jej potrzeby w zakresie zapewnienia dostaw c.c.w i c.o odbiorcom końcowym. Również dla EC Megatem i EC Wrotków pełniących rolę producenta i sprzedawcy nie istnieje jakkolwiek substytut energii cieplnej, który mógłby być traktowany jako jej zamiennik.

Analiza rynku prowadzi zatem do wniosku, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpił przypadek konkurencyjności popytowej ani podażowej. Pomimo zasadniczych sporów pomiędzy stronami w ich relacjach handlowych, żadna ze stron nie podjęła działań (ani też nie wskazała na możliwość podjęcia tego typu działań) w kierunku zmiany partnera handlowego. Okoliczność ta decyduje o tym, że rynkiem produktowym w niniejszej sprawie jest rynek hurtowego zakupu energii cieplnej.

Aby wyznaczyć rynek geograficzny w sprawie należy wyznaczyć obszar na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów są jednakowe dla wszystkich konkurentów. Definicja właściwego rynku geograficznego jest następująca :

„Właściwy rynek geograficzny obejmuje obszar, na którym zaangażowane przedsiębiorstwa uczestniczą w podaży i popycie na towary lub usługi, na którym warunki konkurencji są dostatecznie jednolite i które można odróżnić od sąsiednich obszarów, ponieważ warunki konkurencji są na nich wyraźnie odmienne”.

Zatem z uwagi na fakt, że dostawa energii cieplnej ma charakter sieciowy rynek relewantny jest rynkiem lokalnym i ogranicza się do rynku hurtowego zakupu energii cieplnej zlokalizowanego na terenie miasta L..

Rynkiem właściwym w niniejszym postępowaniu jest zatem lokalny rynek hurtowego zakupu energii cieplnej na potrzeby produkcji c.c.w. i c.o. dla mieszkańców L. .

Na tak wyznaczonym rynku LPEC nie spotyka się z konkurencją żadnych innych przedsiębiorców, nie ma bowiem innych przedsiębiorców pełniących funkcję dostawcy i dystrybutora energii cieplnej na potrzeby miejskiego systemu ciepłowniczego miasta L..

W tej sytuacji, uznać należy, że LPEC posiada pozycję dominującą na rynku relewantnym.

Przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym, poprzez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów i konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 % .

Sam fakt posiadania pozycji dominującej nie stanowi jeszcze naruszenia prawa. Bezprawne jest dopiero nadużywanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej.

LPEC, zgodnie z treścią wniosku EC Megatem, zarzucono w niniejszym postępowaniu nadużywanie pozycji dominującej, poprzez dyskryminację określonych kategorii kontrahentów, poprzez różnicowanie treści warunków umów podobnych w zależności od kontrahenta oraz wprowadzenie podziału rynku na podstawie kryterium podmiotowego zmierzającego do eliminacji EC Megatem tj. naruszenie art. 8 ust.1 w związku z art. 8 ust.2 pkt.3 i 8 w/w ustawy.

Ocena pod w/w kątem dotyczyła działań LPEC, polegających na:

- dyskryminacji określonych kategorii kontrahentów – dotyczy to stosowania przez LPEC jako podmiot dominujący niejednorodności w postanowieniach kontraktowych, różnicowania treści warunków umów podobnych w zależności od kontrahenta. Dyskryminacja partnerów gospodarczych przejawia się także w braku możliwości negocjowania przez EC Megatem postanowień umów sprzedaży ciepła.

- podziale rynku przez LPEC działającego na podstawie kryterium podmiotowego zmierzającego do eliminacji, w porozumieniu z EC Wrotków, EC Megatem.

Obydwa w/w działania, zostały spenalizowane jako praktyki nazwane w art.8 ust.2 ustawy o ochronie (...), tj. art. 8 ust. 2 pkt. 3 oraz art.8 ust.2 pkt.8. Przepisy te stanowią, że nadużywanie pozycji dominującej może w szczególności polegać na: stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji (art. 8 ust.2 pkt.3) oraz podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych (art. 8 ust.2pkt.8). Dla wykazania praktyki, polegającej na dyskryminacji określonych kategorii kontrahentów konieczne jest udowodnienie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek: umowy będące przedmiotem porównań powinny być „podobne”, musi mieć miejsce dyskryminacja oraz przedsiębiorcy dyskryminowani w drodze działań dominanta muszą mieć utrudnione warunki konkurowania. Istotą praktyki, polegającej na dyskryminacji określonych kategorii kontrahentów jest ograniczenie możliwości konkurowania na rynku konkretnym przedsiębiorcom w oparciu o kryterium pozaekonomiczne. Innymi słowy istotą praktyki jest nieuzasadnione czynnikami obiektywnymi nierównoprawne traktowanie swoich partnerów handlowych w wyniku czego mają oni ograniczoną możliwość prowadzenia skutecznej konkurencji na rynku.

Przepis art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, jak wspomniano wyżej, ogólną dyrektywę zawierającą zakaz nadużycia pozycji dominującej w jakiegokolwiek postaci, w tym również poprzez stosowanie praktyk z art. 8 ust.2 tj, poprzez dyskryminację określonych kategorii kontrahentów i wprowadzenie podmiotowego

podziału rynku, o ile działania dominanta wynikają z nadużycia jego siły rynkowej i prowadzą do ograniczenia samodzielności pozostałych uczestników rynku oraz wymuszenia uczestnictwa na rynku na zasadach narzuconych, z reguły mniej korzystnych, niżby to wynikało z działania nieskrępowanych mechanizmów rynkowych w warunkach istnienia konkurencji. Jest oczywistym, że wymuszenie niekorzystnych warunków uczestniczenia w rynku wynikać musi z nadużycia pozycji dominującej czyli nie mogłoby dojść do ich narzucenia w warunkach wolnej konkurencji.

Po pierwsze, stwierdzić należy, że Prezes Urzędu nie podziela stanowiska LPEC, że postępowanie przed Prezesem Urzędu zostało wszczęte z naruszeniem art. 93 ustawy o ochronie (...) co winno skutkować umorzeniem postępowania w odniesieniu do tego zarzutu na podstawie art. 105 KPA.

W ocenie Prezesa Urzędu praktyka zarzucona LPEC mogła się urzeczywistnić tylko w fazie negocjacji, co przy takim założeniu, skutkowałoby zakończeniem bytu praktyki w momencie podpisania umowy. Istotą czynu zarzucanego przedsiębiorcy nie jest narzucanie warunków umowy – jak twierdzi LPEC, lecz działanie o charakterze ciągłym, polegające na prowadzeniu działalności gospodarczej na warunkach mniej korzystnych, niżby to wynikało z zasad wolnej konkurencji. Tak więc to nie moment zawarcia umowy przesądza w okolicznościach sprawy o tym, że określona praktyka mogłaby przestać być stosowana. Z tego względu nie można uznać, że zastosowanie w sprawie ma art. 93 ustawy o ochronie (...).

Ocena zachowania LPEC, dokonana przez Prezesa Urzędu w kontekście art. 8 ust. 1 i 2 pkt. 3 i 8 ustawy o ochronie (...) pozwala stwierdzić, że podziela on argumentację LPEC w zakresie nie naruszenia przez niego w/w przepisu ustawy i stwierdza, że postawione zarzuty nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy.

Stwierdzić należy, że poza sporem pozostaje ocena siły rynkowej LPEC jako dominanta na rynku właściwym w sprawie. Nie ulega wątpliwości, że LPEC posiada siłę rynkową pozwalającą mu na dyktowanie warunków uczestnictwa w rynku swoim kontrahentom. Decyduje o tym fakt, że LPEC jest odbiorcą 91% energii cieplnej produkowanej przez EC Megatem i 98% energii cieplnej produkowanej przez EC Wrotków. Silna pozycja przetargowa LPEC wynika jednak nie tylko z racji sieciowego charakteru dostaw lecz wzmocniona jest dodatkowo regulacjami ustawowymi, które nakładają na LPEC jako na dystrybutora ciepła eksploatującego sieć ciepłowniczą obowiązek utrzymania zdolności tej sieci do realizacji dostawy ciepła w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych (§ 24 ust.1 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączania ...). Zatem, silna pozycja kontraktowa LPEC jako strony odpowiedzialnej za bezpieczeństwo i niezawodność jest uzasadniona również z obiektywnego punktu widzenia i nie może w tym aspekcie być naruszona.

Zarzut nadużywania pozycji dominującej przez LPEC, poprzez dyskryminowanie EC Megatem jako źródła ciepła, objawiające się narzucaniem (brak negocjowania) wobec tego podmiotu niejednorodnych, zróżnicowanych (w stosunku do innego kontrahenta) warunków umów nie jest w ocenie Prezesa Urzędu uzasadniony.

Jak wspomniano wyżej, wszelkie działania podmiotu dominującego, mogą być zakwalifikowane jako nadużycie pozycji dominującej wyłącznie wtedy, gdy są wynikiem wykorzystania pozycji rynkowej przedsiębiorcy dominującego. Nie można natomiast czynić zarzutu dominantowi, że narzucił jednemu ze swoich kontrahentów inne warunki umowy niż kolejnemu z nich, jeżeli ta odmienność jest wynikiem uwarunkowań rynkowych, technicznych lub jest wynikiem negocjacji. Taka sytuacja ma miejsce w okolicznościach sprawy. Przede wszystkim zaś, w ocenie Prezesa warunki umowy nie zostały EC Megatem narzucone.

Do podpisania warunków umowy wieloletniej pomiędzy LPEC i Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. – prawnego poprzednika EC Megatem doszło w dniu 01.12.1997r. W momencie podpisywania umowy wieloletniej Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. nie kwestionowała wielkości zamawianej mocy cieplnej, ani żadnego innego warunku umowy, pomimo, iż doskonale wiedziała, że obowiązuje również umowa wieloletnia zawarta z EC Wrotków. W pierwszych latach obowiązywania umowy Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. sama zadeklarowała dostawę mocy na poziomie 180 MW, a dopiero później od 2000r. zwiększono moc do poziomu 210 MW. Nie jest więc prawdą, że wielkość mocy zastała wnioskodawcy narzucona. W ocenie Prezesa, w 1997 r. wynikała ona z uwarunkowań sieci i możliwości technicznych Elektrociepłowni oraz wielkości zapotrzebowania odbiorcy. W tej sytuacji stwierdzić należy, że poprzedniczka EC Megatem, w okolicznościach braku przymusu, wyraziła zgodę na dostawę energii cieplnej w proporcjach: 67% dla EC Wrotków i 33 % dla Daewoo Motor Polska, zaś Megatem EC przystępując do przedmiotowej umowy aneksem Nr 1 z dnia 20.05.2001 zaakceptowała jej postanowienia i weszła w miejsce dotychczasowego dostawcy.

Fakt, że umowa LPEC z EC Wrotków nie jest identyczna jak umowa z EC Megatem nie jest dowodem na to, że LPEC wprowadził podział rynku ograniczający konkurencję. Odmienność każdej umowy była uzasadniona okolicznościami obiektywnymi wynikającymi z odrębności uwarunkowań partnerów gospodarczych. Natomiast zapis dotyczący podziału kosztów pomiędzy LPEC i EC Wrotków za utrzymanie rezerw mocy był powołany w umowie zgodnie z obowiązującym prawem. Zmiana przepisów prawa spowodowała zaś, że taki sam zapis nie został zamieszczony w umowie z EC Megatem .

Nie jest również prawdą, że umowy nie mogły być negocjowane. Podstawą do prowadzenia takich negocjacji stanowiły zapisy umowy wieloletniej, zobowiązujące strony do renegotjacji umowy wieloletniej, w przypadku wystąpienia istotnej zmiany poboru mocy cieplnej i ciepła przez bezpośrednich użytkowników. W przypadku EC Wrotków zapis taki znajduje się w § 15. ust.1 umowy , zaś w przypadku EC Megatem zapis taki umieszczony jest w § 10 ust.1 umowy następnie rozszerzony aneksem Nr 2 z dnia 15.06.2001. Strony w w/w umowach zobowiązały się nie tylko do renegotjacji umów wieloletnich w przypadku istotnej zmiany poboru mocy cieplnej przez bezpośrednich użytkowników, lecz również w sposób szczegółowy określili, że „za istotną zmianę poboru energii cieplnej w miejskim systemie ciepłowniczym uznaje się obniżenie mocy zamówionej przez bezpośrednich użytkowników poniżej tolerancji określonych w pkt.4 par.1 niniejszej umowy”, zaś tolerancje te wynosiły: 210 MW-5 %. Odpowiedni zapis znajduje się w umowie z EC Wrotków.

Jest więc poza sporem, że hurtowi dostawcy ciepła mieli obowiązek negocjować z LPEC warunki umowy w przypadku obniżenia mocy zamówionej przez bezpośrednich odbiorców zasilanych z obydwu źródeł ciepła. Zatem w sytuacji,

odmowy, zarówno przez EC Wrotków jak i EC Megatem przystąpienia do renegotjowania warunków umów w punktach dotyczących wielkości mocy zamówionej, pomimo wystąpienia faktycznych przesłanek do podjęcia takich renegotjacji, wypowiedzenie przez LPEC warunków umowy wieloletniej nie może być oceniane jako nadużycie pozycji dominującej, jest bowiem normalnym zachowaniem rynkowym podmiotu gospodarczego. Trudno bowiem oczekiwać od LPEC jako racjonalnie funkcjonującego przedsiębiorcy, że weźmie na siebie obowiązek finansowy wykonania umów wieloletnich w warunkach istotnie zmniejszonego zapotrzebowania na ciepło, co wiąże się z koniecznością ponoszenia corocznych strat finansowych. Wobec wypowiedzenia warunków umowy wieloletniej EC Wrotków przez LPEC doszło do podpisania w dniu 18.11.2005r. aneksu nr 4 do umowy wieloletniej zakładającej zmniejszenie zamawianej mocy cieplnej z dotychczasowego poziomu 424 MW- 5 % na 424 MW-15 % oraz zmniejszenie ilości zamawianego ciepła o 25 % w stosunku do dotychczasowych tolerancji określonych w umowie wieloletniej. W tej sytuacji wycofanie wypowiedzenia umowy wieloletniej przez LPEC i podpisanie umowy rocznej na rok 2006r. jest przejawem działania racjonalnego i nie jest nakierowane na ograniczenie konkurencji. Przyjąć zatem należy argumentację LPEC, że skoro umowa wieloletnia z EC Wrotków stanowi gwarancję spłaty zobowiązań z tytułu zaciągniętych przez EC Wrotków kredytów, to nie można wykluczyć, że gdyby LPEC skutecznie wypowiedział EC Wrotków umowę wieloletnią, banki tracąc gwarancję zaciągniętego przez EC Wrotków kredytu, postawiłyby go w stan natychmiastowej wymagalności, co naraziłoby EC Wrotków na poważne szkody, których następnie w drodze roszczeń odszkodowawczych mogłaby dochodzić od LPEC.

Okoliczności zawarcia tej umowy świadczą zatem o tym, że umowa wieloletnia nie została EC Megatem narzucona a warunki umowy nie były przejawem jej dyskryminowania.

W ocenie Prezesa Urzędu, wnioskodawca nie tyle kwestionuje, jako nadużywanie pozycji dominującej, warunki umowy zawartej z LPEC w 1997r., co fakt, że umowa ta miała charakter wieloletni, a zatem stanowiła na wiele lat określone status quo.

Stwierdzić więc należy, że obydwie umowy wieloletnie zawarte przez LPEC tj. z Daewoo Motor Polska w dniu 01.12.1997 jak z EC Wrotków w dniu 22.02.1996r. zawarte zostały w zgodzie z ówczesnymi przepisami prawa również w kontekście czasu ich obowiązywania. W okresie zawierania tych umów obowiązywało Zarządzenie Ministra Gospodarki Materiałowej z dnia 04.07.1997r. w sprawie warunków dostarczania energii cieplnej (M.P. z 1977r. nr 18 poz. 104). Z treści § 3 ust.1 tego zarządzenia wynikało, że dostarczanie energii cieplnej odbywać się powinno w zgodzie z przepisami tego zarządzenia, po zawarciu przez obie strony umów według wzorców ustalonych przez Urząd Gospodarki Materiałowej. Na podstawie § 3 ust.13 tego zarządzenia została wydana Instrukcja Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo – Energetycznej z dnia 30.07.1997r. w sprawie trybu zawierania umów o dostarczanie energii cieplnej i sposobu obliczania dostarczanej energii cieplnej. Rozdział II instrukcji został poświęcony umowom wieloletnim. Par.5 instrukcji stanowi, że umowa wieloletnia powinna w szczególności określać wielkość mocy zamawianej i energii cieplnej w każdym roku jej trwania. Zatem obydwie umowy zostały podpisane w zgodzie z przepisami prawa w tym czasie obowiązującymi.

Jakkolwiek przepisy w/w zarządzenia obowiązywały do 06.06.1998 i uchylone zostały przez odpowiednie przepisy ustawy Prawo Energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997r, (1977 Nr 54 poz.348), a w/w ustawa Prawo energetyczne nie reguluje kwestii umów długoterminowych w aspekcie umów o dostawę energii cieplnej, to jednak rację przyznać należy LPEC, że umowy wieloletnie nie są wprost zabronione. Zawieranie w latach 90 ub. wieku przez elektrownie kontraktów długoterminowych na dostawę energii elektrycznej w ramach KDT z Polskimi Sieciami Elektroenergetycznymi zabezpieczało kredyty zaciągnięte na modernizację przedsiębiorstw energetycznych. Podobnie, zawarcie umów wieloletnich na dostawę energii cieplnej leżało głównie – nie w interesie odbiorcy energii- lecz w interesie producenta, który umową taką zabezpieczał swoje zobowiązania finansowe.

Trudno zatem w tym zakresie dopatrywać się przejawów nadużywania pozycji dominującej przez LPEC lub też uprzywilejowania EC Wrotkow przez LPEC, skoro umowa wieloletnia na dostawę energii cieplnej zawarta była również z Daewoo Motor Polska, dawała ona gwarancję odbioru określonych wielkości ciepła na wiele lat do przodu, a największe korzyści z zawarcia takiej umowy, w warunkach prognoz końca lat 90 tych ub. wieku zakładających stały wzrost zapotrzebowania na ciepło, czerpali producenci ciepła, a nie, wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, jego dystrybutorzy.

Wnioskodawca podnosi, że przejawem nadużywania pozycji dominującej przez LPEC jest stosowanie przez w/w przedsiębiorcę działań, które polegają na dyskryminacji określonej kategorii kontrahentów, poprzez stosownie niejednolitości w postanowieniach kontraktowych, różnicowania treści warunków umów podobnych w zależności od kontrahenta jak również w braku możliwości negocjowania przez EC Megatem postanowień umów sprzedaży ciepła. W ocenie wnioskodawcy działania takie rozpoczęły się przy zawieraniu aneksu Nr 1 do umowy wieloletniej w roku 2001 i corocznie przy podpisywaniu umów rocznych na dostawę ciepła były powtarzane. Aneks Nr 1 statuuje zmianę stron umowy: EC Megatem Sp. z o.o. zastąpił Daewoo Motor Polska Sp. z o.o. Jak wspomniano wyżej, przystąpienie EC Megatem do umowy nie wpłynęło w sposób zasadniczy na zmianę zakresu praw i obowiązków stron, ale nie jest to przejaw nadużywania pozycji dominującej przez LPEC lecz ogólnej zasady następstwa prawnego, która oznacza, że zmiana podmiotowa strony umowy oznacza wejście w prawa i obowiązki podmiotu ustępującego. Zgodnie z zapisami umowy wieloletniej LPEC zwiększył wielkość mocy zamówionej od EC Megatem do 210 MW, co było wyrazem dążeń elektrociepłowni do zrekompensowania przez LPEC ubytków dostaw ciepła w rejonie zasilanym przez elektrociepłownię, pomimo tendencji spadkowych w zapotrzebowaniu na ciepło dla miasta L.. W tym samym czasie LPEC zmniejszyła wielkość poboru ciepła od EC Wrotków.

Z analizy przedstawionych tabel wynika, że w okresie od 2000-2005r. nastąpił wzrost udziału LPEC w całkowitym odbiorze ciepła w EC Megatem (wzrost sprzedaży ciepła 86,43 do 92,85 %), udziałów max zdolności produkcyjnej z 11,5 % do 16,7 % w średniorocznej mocy zamówionej z 79,85 % do 90,4 %) pomimo, że średnioroczna cena sprzedaży ciepła do sieci ciepłowniczej wzrosła w tym czasie z 19,2 zł/GJ do 23,8 zł/GJ tj. o 8,33 %.

Zatem nie jest prawdą, że warunki umowy wieloletniej, w szczególności od 2001r były dla EC Megatem wyrazem dyskryminacji i nieuzasadnionego różnicowania.

Zwrócić należy uwagę również na fakt, że wielkości mocy zamówionej ustalone w umowie zostały wcześniej uzgodnione pomiędzy stronami m. In. w Liście Intencyjnym, którego stronami były m.in. Zarząd Miasta L., Daewoo Motor Polska i LPEC.

Z wielkości mocy zamówionej przez LPEC na rok 2006 określone w rocznych umowach sprzedaży wynika udział dostawców : EC Megatem 33 % i EC Wrotków – 67 %. Przeprowadzone postępowanie wykazało, że powyższe relacje oparto na programie pracy sieci w sezonie grzewczym 2005/2006. Relacje te znalazły się również we wniosku LPEC do URE w sprawie zatwierdzenia taryf dla ciepła (06.06.2005r, która to taryfa została zatwierdzona Decyzją Prezesa URE z dnia 15.09.2005r.). W części 4 taryfy – Rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat w punkcie 4.1 „Rodzaje oraz wysokość cen obcych źródeł ciepła” określono m.in. wskaźniki udziału zamówionej mocy cieplnej dla poszczególnych źródeł ciepła w wysokości 0,673 dla EC Wrotków i 0,327 dla EC Megatem. Dowodzi to, że również Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie zakwestionował zasadności takiego podziału, co więcej uznał go za optymalny i bezpieczny.

Wprowadzone proporcje znalazły potwierdzenie w rzeczywistych warunkach pracy systemu ciepłowniczego w warunkach obliczeniowych(-20°C) i poniżej obliczeniowych (- 26,7 ° C). Oba źródła ciepła tj. EC Megatem i EC Wrotków pracujące w zaprogramowanych rejonach zasilania, zapewniały prawidłowe parametry pracy miejskiej sieci ciepłowniczej, co gwarantowało ogólnie dotrzymanie obowiązujących standardów jakościowych dostawy ciepła dla odbiorców. Próby zwiększenia rejonu zasilania z EC Megatem w sezonie 2004/2005 już przy 38 % udziale ciepła tego źródła wykazały występowanie trudności w dotrzymaniu właściwych parametrów pracy węzłów, nawet przy korzystniejszych temperaturach zewnętrznych (-13,2 °C). W tej sytuacji żądanie EC Megatem zastosowania korzystniejszych dla tego źródła wielkości dostaw wymaga zniesienia ograniczeń technicznych występujących zarówno w sieciach ciepłowniczych jak i w samym źródle.

Ocena powyższa jest całkowicie zbieżna w tym względzie z opinią biegłego Uczelnianego Centrum Badawczego Energetyki i Ochrony Środowiska Politechniki Warszawskiej , który na stronie 23 opinii załączonej do akt sprawy (karta akt. 1340) pisze: „Przeprowadzona analiza warunków hydraulicznych w sieci wykazała, że największy obszar zasilania z EC – Megatem może być wtedy „kiedy moc obliczeniowa dla systemu wyniesie co najwyżej 220 MW. Dla przypadku EC Wrotków maksymalna moc wyniesie 431 MW. Obecny podział systemu ciepłowniczego zbliżony jest do optymalnego.”

Nie jest również uzasadniony zarzut EC Megatem, że LPEC dyskryminuje to źródło ciepła celowo modernizując i remontując tylko sieć ciepłą miasta L., która służy do przesyłu energii produkowanej przez EC Wrotków. Analiza nakładów finansowych LPEC w tym względzie wykazała bowiem, że w ostatnich pięciu latach LPEC ponosił większe nakłady na zwiększenie możliwości odbioru ciepła z EC Megatem.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu, nie stwierdził stosowania przez LPEC praktyki ograniczającej konkurencję, zakazanej na gruncie art. 8 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 pkt. 3 i 8 ustawy o ochronie (...).

2. W niniejszym postępowaniu postawiono również zarzut Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w L. oraz Elektrociepłowni Wrotków Sp. z o.o. w L. naruszenia zakazu określonego w art. 5 ust.1 pkt.3 ustawy wymienionej wyżej tj. poprzez zawarcie porozumienia ustalającego podział rynku hurtowego zakupu energii ciepłej na terenie miasta L..

„Porozumienia polegające na podziale rynku mogą być uznane za ograniczające konkurencję zarówno wtedy, gdy zawierane są przez przedsiębiorców reprezentujących stronę podażową jak i popytową transakcji. Istotą tego porozumienia jest wyłączenie konkurencji pomiędzy stronami porozumienia na skutek rezygnacji z konkurowania na określonym rynku w tym samym czasie.”¹

Jakkolwiek przepis art.5 ust.1 pkt.3 ustawy o ochronie (...) nie wskazuje kryteriów, według których podział ten winien być dokonywany, aby zakaz obowiązywał, to z uwagi na, że regulacja powyższa jest powtórzeniem regulacji z art. 4.1.2 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym, obowiązującej do dnia 31.03.2001r. oraz wzorowany jest na zakazie porozumień z art. 81(1)(c) TUWE, przyjęć można zaakceptowane przez w/w regulacje kryterium terytorialnego, asortymentowego lub podmiotowego podziału rynku, tak jak wskazuje wnioskodawca. „Podział rynku (rynków) według kryterium podmiotowego występuje wówczas, gdy przedsiębiorcy w drodze porozumienia uzgadniają kontrahentów lub ich grupy, o których nie konkurują. Porozumienia na których podstawie wyłączona zostaje konkurencja na podstawie kryterium podmiotowego, mogą być sformułowane zarówno w sposób pozytywny (określenie komu będą sprzedawać towary poszczególni uczestnicy porozumienia lub od kogo będą je kupować), jak również w sposób negatywny (z kim umów nie będą zawierać poszczególni przedsiębiorcy).”²

Cytując za komentarzem do w/w ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym: ”Podział rynku według kryteriów wskazanych w art. 4.2. ustawy może być dokonany zarówno pomiędzy konkurentami (porozumienie poziome) jak i partnerami występującymi na różnych szczeblach obrotu towarowego (porozumienie pionowe). Przedmiotem podziału może być przy tym zarówno rynek typu podażowego jak i popytowego”, oraz dalej: ”Ograniczający konkurencję podział według kryterium, podmiotowego może przykładowo polegać na uzgodnieniu przez konkurentów, że będą zbywać swoje towary z góry określonym podmiotom, bądź tylko u nich się zaopatrywać”³.

Stwierdzić należy, że kryterium podziału rynku nie ma znaczenia dla istoty podziału, co oznacza, że nie spełnienie w okolicznościach sprawy przesłanek podmiotowego podziału rynku nie wyklucza, że porozumienie zakazane na gruncie art.5 ust.1 ustawy o ochronie (...) w ogóle zostało zawarte.

Przesądzenie powyższej kwestii wymaga najpierw odniesienia się do następujących zagadnień:

---

¹ Elżbieta Modzelewska –Wąchał: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Twigger.Warszawa.2002r. str. 76

² Ibidem , str.79

³ Stanisław Gronowski .Ustawa Antymonopolowa .Komentarz .Wydawnictwo C.H.Beck. Warszawa 1996. str. 110-111.

W okolicznościach sprawy poza sporem pozostaje ocena statusu EC Wrotków Sp. z o.o. w L. jako przedsiębiorcy. EC Wrotków jest spółką prawa handlowego, wpisaną do Krajowego Rejestru Przedsiębiorców, zatem przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mają wprost zastosowanie do oceny jego zachowań, w tym pod kątem naruszenia art. 5 ust.1 pkt. 3 ustawy o ochronie (...). Analiza statusu LPEC jako przedsiębiorcy została dokonana w Ad 1.

Poza sporem jest również fakt, że strony zawarły formalną umowę (umowa wieloletnia z dnia 22.02.1996) i że umowa ta jest nadal wykonywana.

W świetle art. 4 pkt. 4 ustawy o ochronie (...) przez „porozumienie” rozumie się :

a/ umowy zawierane między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów;

b/ uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki ;

c/ uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

W świetle powyższego, umowa wieloletnia zawarta pomiędzy LPEC a EC Wrotków może być oceniana jako porozumienie ograniczające konkurencję.

Ewentualne przedmiotowe porozumienie, nie mogłoby być włączone spod zakazu określonego w art. 5 ust.1 ustawy o ochronie (...) na mocy art. 6 tej ustawy , bowiem wyłączeń przewidzianych w tym przepisie nie stosuje się do porozumień opisanych w art. 5 ust. 1 pkt. 3. ustawy o ochronie (...).

W ocenie Prezesa Urzędu, przytoczone w pkt. decyzji porozumienie w zakresie długotrwałego zobowiązania zakupu, niezależnie od stopnia pokrycia zapotrzebowania Miejskiego Systemu Ciepłowniczego miasta L. ze strony EC Wrotków (67%), zawarte w umowie wieloletniej nie narusza art. 5 ust.1 pkt.3 ustawy o ochronie (...).

Stosownie do treści w/w przepisu zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na podziale rynków zbytu lub zakupu.

Wniosek taki wynika z dokonanej analizy stanu faktycznego, pod kątem spełnienia przesłanek z art. 5 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie (...).

Analiza rynku przedmiotowego i podmiotowego.

W niniejszej sprawie rynek przedmiotowy określony został jako lokalny rynek hurtowego zakupu energii cieplnej zlokalizowany na terenie miasta L.. Lokalne uwarunkowania tego rynku to :

- występujący po stronie podażowej EC Wrotków (67 % rynku) oraz EC Megatem (33% rynku).

- występujący po stronie popytowej LPEC (100 % rynku), który jest jednocześnie właścicielem miejskiej sieci ciepłowniczej.

- przedmiotem rynku jest energia cieplna.

W obrębie dystrybucji energii cieplnej miasta L. w strukturze pionowej występuje również kolejny szczebel obrotu - użytkowników końcowych. W sprawie niniejszej,

okoliczności dotyczące wyodrębnienia rynku dostaw dla użytkowników końcowych nie odgrywają żadnej roli, stąd postępowanie nie objęło tego szczebla obrotu.

W odniesieniu do umowy zawartej pomiędzy LPEC a EC Wrotków, to dokonana analiza wykazała, że dotyczy ona pokrycia 67 % całkowitego zapotrzebowania MSC w L.. Umowa niniejsza została zawarta na okres od 1996-2015r., ale w okolicznościach w niej określonych może być negocjowana lub też w każdym czasie wypowiedziana przez każdą ze stron. Umowa nie zawiera zapisów dotyczących wyłączności zakupu od EC Wrotków na rzecz LPEC. Poza ewentualnym porozumieniem pozostaje zatem 33 % zapotrzebowania. Zatem, rynek niniejszy, po zawarciu przedmiotowej umowy pozostał, tak teoretycznie jak i praktycznie rynkiem konkurencyjnym, ponieważ nie został wyeliminowany potencjał w zakresie produkcji energii cieplnej. Fakt zawarcia umowy w żadnym sensie nie stworzył barier dostępu do rynku, poza tym, że ograniczył wielkość dostawy energii przedsiębiorcy konkurencyjnego. Wyrazem tego było wejście na lokalny rynek produkcji energii cieplnej w 1997 r. EC Megatem. Fakt, że konkurentem EC Wrotków jest tylko jeden przedsiębiorca nie jest dowodem na to, że konkurencja na rynku została ograniczona wskutek zawartego porozumienia. Wynika to raczej ze specyfiki rynku energii cieplnej, który postrzegany jest jako rynek geograficznie zamknięty. Determinuje to fakt zdominowania go przez niewielu uczestników. Nawet perspektywicznie trudno przypuszczać, że rynek ten otworzy się na konkurencję. Ocena taka jest niezależna od faktu, że wejście na rynek nowego przedsiębiorcy wymaga wysokich nakładów organizacyjnych i jest powiązane z wysokimi kosztami. Trudno zakwestionować, że istnieje zależność pomiędzy zawarciem umowy długoterminowej na dostawę 67 % energii cieplnej a ograniczeniem wielkości produkcji energii cieplnej przez konkurencję. Tego typu ograniczenie nie wynika jednak z treści zakazanego na gruncie ustawy o ochronie (...) zawartego porozumienia ograniczającego konkurencję, lecz jest wynikiem normalnych relacji rynkowych. Możliwość produkcji i dostarczania do MSC energii cieplnej przez EC Megatem wprawdzie jest ograniczona, ale nie uniemożliwia mu występowania w charakterze dostawcy dużych ilości energii cieplnej.

Stąd w ocenie Prezesa Urzędu, wykazano w niniejszym postępowaniu, że umowa wieloletnia zawarta pomiędzy LPEC a EC Wrotków nie ograniczyła konkurencji na rynku produkcji energii cieplnej wobec aktualnych i potencjalnych konkurentów.

W toku postępowania ustalono, że EC Wrotków dostarcza na podstawie umowy długoterminowej 67 % energii cieplnej na potrzeby miasta L., co jednocześnie odpowiada 89 % produkcji tego źródła.

Drugie źródło energii, dostarczające „brakujące” 33 % energii również na podstawie umowy wieloletniej, przeznacza na zaspokojenie potrzeb miasta 81 % produkowanej energii.

Wynegocjowanie przez LPEC w 2005 roku zmiany pozwalające na obniżenie zamawianych wielkości mocy energii cieplnej o 15 % w poszczególnych latach w żaden sposób nie mają wpływu na rozwój stosunków konkurencyjnych na rynku energii cieplnej miasta L.. Zmiany te mają na celu wyłącznie dostosowanie wielkości zakupu do potrzeb miejskiego systemu ciepłowniczego a nie otwarcie tego rynku na konkurencję.

Poprzez uzgodnienie i przestrzeganie tego rodzaju gospodarczych porozumień, pokrywających w istocie rzeczy 100% zapotrzebowania miasta L.,

strony tych umów (w tym i EC Megatem) stworzyły stabilny system zaopatrzenia miasta w energię ciepłą, określony w opinii Uczelnianego Centrum Badawczego Politechniki Warszawskiej jako optymalny. Określenie to wprawdzie nie dotyczy stosunków konkurencyjnych na rynku, ale aspektu bezpieczeństwa dostawy ciepła na potrzeby MSC miasta L., ale nie jest to okoliczność bez znaczenia dla oceny całokształtu sytuacji. Istniejące nadwyżki mocy zainstalowanej w oby źródłach pozwalają w razie potrzeby na zwiększenie produkcji ciepła, jakkolwiek w latach najbliższych nie należy liczyć się z takim zjawiskiem. Z cyt. wyżej opinii Uczelnianego Centrum Badawczego Politechniki Warszawskiej wynika również, że uwzględniając uwarunkowania techniczne sieci ciepłowniczych energia ciepła powinna być produkowana w dwóch źródłach ciepła. W takiej sytuacji, ilości ciepła produkowane w obu źródłach powinny być takie, aby zapewnić opłacalność ekonomiczną produkcji ciepła.

Jakkolwiek przekonująca jest argumentacja EC Megatem, poparta stanowiskiem URE, że wielkość produkcji ciepła ma zasadniczy wpływ na cenę tego ciepła a zatem zakładając, że jeżeli EC Megatem produkowałby większą ilość ciepła, to niezależnie od tego, że powiększyłyby się koszty produkcji, to można z dużym prawdopodobieństwem założyć, że cena energii ciepłej od tego dostawcy zmniejszyłaby się, to jednocześnie przecież zmniejszyłaby się ilość energii cieplnej produkowana przez EC Wrotków, cena zatem od tego dostawcy musiałaby wzrosnąć. Stąd, w ogólnym rozrachunku, trudno przesadzić, czy odbiorca końcowy odniósłby korzyść z postulowanej przez wnioskodawcę zmiany.

Stąd, w ocenie organu antymonopolowego, umowa wieloletnia zawarta pomiędzy EC Wrotków i LPEC nie stanowiła zakazanego prawem porozumienia ograniczającego konkurencję opisanego art. 5 ust.1 pkt. 3 ustawy o ochronie (...).

Stosownie do treści art. 78 ust.1 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie /.../ w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Lublinie.

Otrzymują:

1/